

வினாக்களுக்கான மாத இதழ்

அரசகனா

50
ஆடா

கல்வி

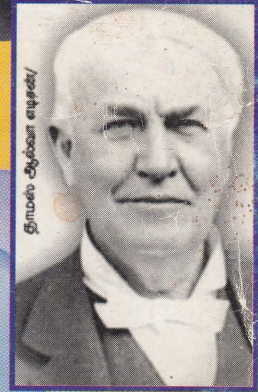
முயற்சி

பெருவாழ்வு

12

இராமாயணம்

100 முறை தோல்வி ஆனால்?

தமஸ் ஆலான் எடிசன்

கண்டறியாதது... அமுக்கம்

NIPPOLAC
PAINTS

லக்ஷ்மி ஓகனைவேசன்

Lukshmee Distributor
(வட மாகாண விநியோகஸ்தர்)

அறிவே பலம்

அன்புக்குரிய எமது செல்வங்களே!

நாம் அறிவாளிகளாகத் திகழ்வதற்கு அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் மாத் திரம் போதுமானதல்ல. அறிவின் வழி நல்லவை களைச் செய்தலும் நல்லவர்க ளாக வாழ்ந்து காட்டுதலும், அவசிய மாகும்.

அன்பு, கருணை, இரக்கம், பொறுமை ஆகிய நற்குணங்கள் எமது அணிகலன் களாக வேண்டும். அறிவு பலம் வாய்ந் தது. அது ஒருவனை உயர்த்தும் பல மான ஏணி, உண்மையான நன்மையான வாழ்வுக்கு எம்மை வழிநடத்தும் வழி காட்டி. அறிவைப் பெறுவதுடன் அது காட்டும் நல்வழியில் நடக்கவும் முயலு வோம். அர்ச்சனா உங்களுடன் என்றும் அன்புக் கரம் கோர்த்து நடக்கின்றான்.

- ஆசிரியர் -

கண்ணில் தென்படவில்லை. ஆளரவமற்ற இடம்தேடி அங்கு வந்து தவம் செய்யும் முனிவர்களைத் தவிர கொடிய மிருகங்கள் மட்டுமே அங்கு வசித்தன. “ஏன் இது அப்படி பயங்கரக் காடாக இருக்கிறது?” என்று ராமன் கேட்டான்.

“தாடகை என்ற ராசுடிசி அவளுடைய மகன் மாரீசனோடு இந்த தண்டகாரணயத்தில் வசிக்கிறான். ஒரு காலத்தில்

இராமாயணம்

04-

தாடகையின் முடிவு

தோள்களில், பலம்பொருந்திய வில் களை ஏந்தியவாறு ராமனும் லக்ஷ்மணனும் விஸ்வாமித்திர முனிவரின் இரு பக்கங்களிலும் கம்பீரத்துடன் நடந்து காட்டிற்குச் சென்றனர். முதிர்ந்த ஞானிக்கு அருகில் அழகிய இளைஞர்கள் சென்றது ஒளி பொருந்திய காட்சியாக இருந்தது.

பயணித்துக்கொண்டு இருந்தபோது முனிவர் விஸ்வாமித்திரர் அந்த அரசகுமாரர்களுக்கு முக்கியமான இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டி மேலும் அவ்விடம் எதற்காக போற்றத்தக்கது என்ற காரணத்தையும் குறிப்பிட்டார். விரைவில் அவர்கள் கங்கை ஆற்றைக் கடந்து தண்டகாரணயத்துக்குள் நுழைந்தனர்.

அது ஒரு அடர்ந்த காடு. ஒரு மனிதனும்

பூக்கள் சொரியும் மரங்கள், பல வகை மிருகங்கள், பறவைகளைக் கொண்ட அழகான காடாக இது இருந்தது. ஆனால் தாடகை, மாரீசன் பற்றிய பயத்தால் இப்போது யாரும் இந்தக் காட்டிற்குள் அடியெடுத்து வைப்பதில்லை. தாடகை கொடியவள். ஆயிரம் யானை பலம் கொண்டவள். இங்குள்ள முனிவர்களை அவளும், அவளுடைய மகனும் துன்புறுத்துகிறார்கள். ஆகையால் நீ அவளைக் கொன்று இந்தக் காட்டிற்குப் பழைய அழகைத் திரும்ப அளிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்” என்று விவரித்தார் விஸ்வாமித்திரர்.

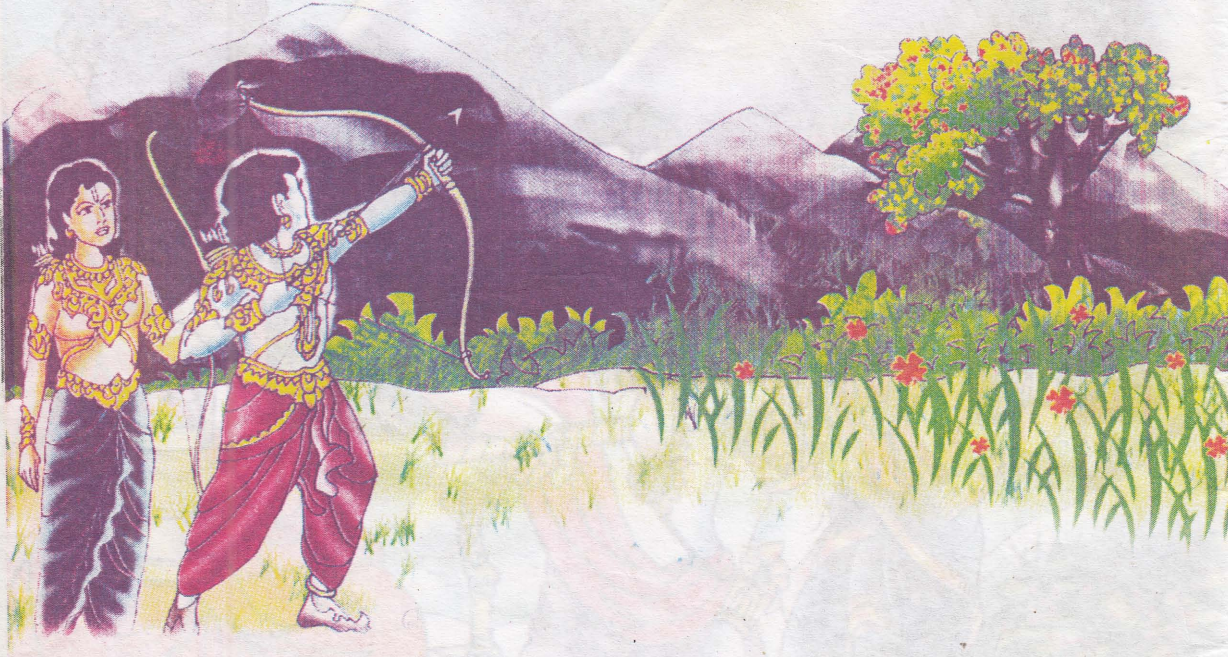
“உங்களுடைய சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டுமென்று எங்கள் தந்தை எங்களிடம் கூறியுள்ளார்” என்று சொல்லிய

ராமன், தன்னுடைய வில்லில் நாண் ஏற்றி சத்தத்தை எழுப்பினான்.

அந்த நாண் எழுப்பிய சத்தம், குகையில் இருந்த தாடகையின் காதுகளை எட்டியது. கோபமாக கர்ஜித்தவாறு வெளியே வந்த அவள் தனக்கு தைரியமாக

தொல்லை கொடுப்பது யார்? என்று கத்தினாள். ராமனையும் லக்ஷ்மணனையும் பார்த்த தாடகை, “யார்? சிறுவர்களாகிய நீங்களா! என்னுடன் சண்டையிட வந்திருக்கிறீர்கள்? ஹா ஹா ஹா ஹா” என்று பயங்கரமாகச் சிரித்தாள்.

ராமனும் லக்ஷ்மணனும் இணைந்து தாடகையை எதிர்த்து சண்டை செய்தனர். ஒரு பெண்ணான தாடகை இவ்வளவு பலசாலியாக இருப்பதைக் கண்டு ராமன் ஆச்சரியமடைந்தான்.

“ராமா! ராக்ஷசர்களும் ராக்ஷசிகளும் இரவு செல்லச் செல்ல அதிகமான வலிமை அடைவார்கள் என்பதை மறந்து விடாதே. அதனால் தாமதிக்காமல் அவளை உடனே கொன்றுவிடு. பெண்ணைக் கொல்வது சரியா என்று தயங்காதே!”

என்று விஸ்வாமித்திரர் எச்சரித்தார்.

அதைக்கேட்ட ராமன் உடனே ஒரு அம்பை எய்து தாடகையினுடைய மார்பைப் பிளந்தான். உயிரை இழந்து அவள் கீழே விழுந்தாள். அந்த அதிர்ச்சியில் அந்த இடமே நடுங்கியது. தண்டகாரணியம் அதன் இழந்த அழகை மீண்டும் பெற்றது. அந்த ராக்ஷசியைக் கொன்றதற்காக அங்கிருந்த அனைத்து முனிவர்களும் ராமனுக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் நன்றி தெரிவித்தனர்.

1. பிறருடைய இதயங்களை திறக்கும் ஒரு சிறந்த திறவுகோல் அன்பு என்ற உயர் பண்புதான்.
2. அன்பாலும் சத்தியத்தாலும் நாம் உலகத்தை வெற்றி கொள்ள முடியும்.
3. இவ்வுலகிலேயே அற்புதமான மொழி அன்புதான்.
4. அன்பு தழைத்திருக்குமிடத்தில் எதற்குமே தடடுப்பாடு இருப்பதில்லை.
5. பிறர்மீது அன்பு செலுத்துவது மேன்மையின் அடையாளமாகும்.
6. அன்பு தெய்வீகத் தன்மைபெற்ற நற்குணம்.
7. அன்பு இல்லாத வாழ்க்கை உட்புக்கடல் போன்றது.
8. அன்புள்ள இதயம் என்றும் இளமையானது.
9. புகழைவிட அன்பே சிறந்தது.
10. அன்பு விலைக்கு வாங்கவோ, விற்கவோ முடியாத பொருள்.
11. அன்புக்கு என்றுமே அழிவில்லை.
12. அன்பைக் கொடுக்கத் தெரிந்தவனே அதைப் பெறத் தகுதியுடையவனாகின்றான்.
13. அன்பின் விலை அன்பேதான்.

அன்பு எனும் பண்பு

கண்டு பிடியுங்கள்.

கட்டடங்களில் தரப்பட்டுள்ள 36 எழுத்துக்களையும் பயன்படுத்தி 12 யிருகங்களின் பெயர்களை எழுதுங்கள். ஒரு எழுத்தை ஒரு முறைதான் பயன்படுத்தலாம்.

விடைகள் பக்கம் - 21

டி	ம்	கு	கீ	நா	ஓ
க	ங்	ய	வி	ரி	க
ணி	ய்	ன்	ல்	ழு	ஓ
ட	பு	அ	ம்	க	கு
யா	க	சி	ட்	ர	மா
னை	மு	ர	ல்	தை	ங்

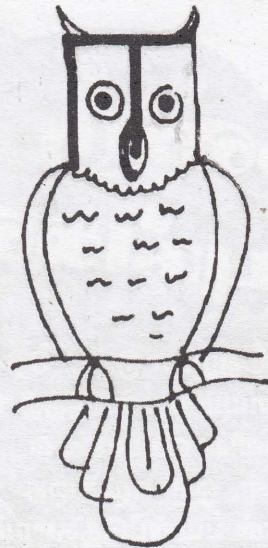
சு

ஐ

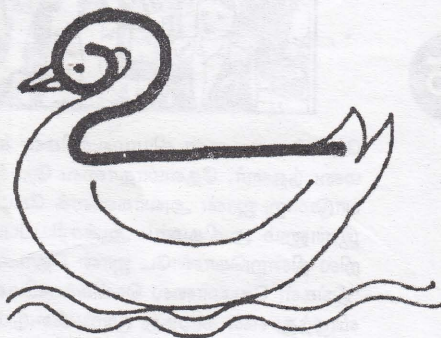

ஐ

ஈ

உருவங்களை வரைவோம்

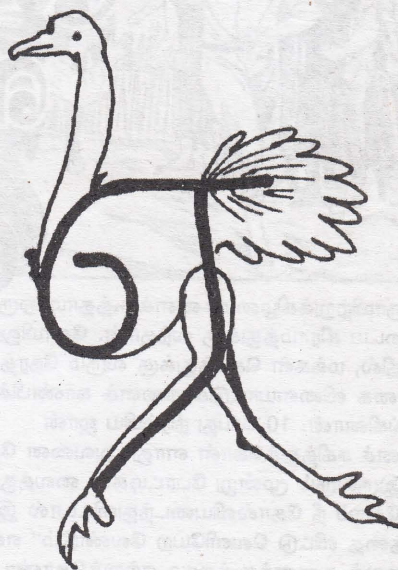
உ

ள

ள

ள

25

உடனே ஜான் நேரே வீட்டுக்குச் சென்று, தோட்டத்தில் இரண்டு மரங்களுக்கு இடையே ஒரு கயிற்றைக் கட்டி, அதன் மேல் நடக்க முயன்றார். தொடக்கத்தில் அடிக்கடி தவறிக் கீழே விழுந்த போதிலும், இறுதியில் வெற்றிபெற்றார். தன் நண்பர்களையும், ஏன் அவர்களுடைய பெற்றோர்களையும் கூட, தன் சாதனைகளைக் கண்டுகளிக்க வருமாறு அழைப்பு விடுத்தார்.

26

வேடிக்கைகளை கிராமவாசிகள் கண்டு ஆச்சரிய மடைந்தனர். தேவமாதாவை நோக்கி ஒரு பாடல் பாடுமாறு ஜான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளவே, இன்னும் அதிகமாய் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். கயிற்றில் நின்றுகொண்டே ஜான் தொடர்ந்து கூறியதாவது “நீங்கள் செபமாலை செபிக்காவிடில் நான் தரையில் விழுந்து என் கழுத்து முறியக்கூடும். நான் வெற்றிகர மாய்ச் செயல்பட நல்ல முறையில் செபியுங்கள்” இவ்வாறு மக்களைச் செபிக்கவைப்பதில் வெற்றிகண்டார்.

அவ்வாறு கேஸ். 2012

புனிதராவ் ஜோவ் பொஸ்கோ

27

28

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளைக்கூத்தாடி ஒருவன் ஜானுடைய கிராமத்துக்கு வந்தான். கோயிலுக்குப் பக்கத்தில், மக்கள் செபத்துக்கு வரும் நேரத்தில் வேடிக்கை விளையாட்டுக் களைக் காண்பிக்கத் தொடங்கினான். 10 வயது நிரம்பிய ஜான் அதனைச் சகித்துக்கொள் ளாது அவனை நோக்கி, “நாம் இருவரும் மூன்று போட்டிகள் வைத்துக் கொள்வோம் நீ தோல்வியடைந்துவிட்டால் இந்தக் கிராமத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும்” என்றார். சவாலைக் களைக்கூத்தாடி ஏற்றுக்கொண்டான். முதல் போட்டி ஓட்டம். ஜான் வெற்றிபெற்றார். ஜான் கயிற்றின் மீது நின்றுகொண்டு செய்யும்

இரண்டாவது போட்டி, அகலமான நீரோடையைத் தாண்டுதல். முதலில் களைக்கூத்தாடி தாவினான். அவன் எப்படியோ சமாளித்துத் தாவிக்கரைமேல் விழுந்தான். தண்ணீரில் கால்கள் நனைந்து விட்டன. அடுத்து ஜான் தாவினார். களைக்கூத்தாடி விழுந்த இடத்துக்கு ஒரு மீட்டர் தூரம் அப்பால் விழுந்தார். எனவே ஜானுக்குத்தான் வெற்றி. மூன்றாவது போட்டி மிக உயரமான மரத்தில் ஏறுதல். களைக்கூத்தாடி குரங்கு வேகத்தில் ஏறி. மரத்தின் உச்சியை அடைந்தான்.

29

30

வெற்றிக் கர்வத்தோடு ஜானை நோக்கி “எங்கே பார்க்கலாம். என்னைவிட உயரத்தில் உன்னால் ஏறமுடியுமா?” என்று களைக்கூத்தாடி கத்தினான். ஜானும் வெகு விரைவில் மரத்தில் ஏறினார். மரத்தின் உச்சியை அடைந்ததும், மிக உயரமான கிளையைப் பிடித்து அதன்மீது சாய்ந்து தலைகீழாக நின்றார். அவருடைய கால்கள் மரத்தின் உச்சியைவிட அதிக உயரத்தில் இருந்தன. களைக்கூத்தாடி தன் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு, ஊரைவிட்டு வெளியேறினான். அதன்பின் கூடியிருந்த மக்கள் செசிப்பதற்கு கோயிலுக்குள் நுழைந்தனர்.

1826-ஆம் ஆண்டு, மறையுரை நிகழ்த்துவதில் புகழ்பெற்ற குருவானவர் ஒருவர் நான்கு கிலோ மீற்றர் தொலைவில் உள்ள பக்கத்து கிராமத்துக்கு வந்தார். காலையிலும் மாலையிலும் இறை வணைப்பற்றியும் இறை அன்பைப்பற்றியும் உள்ளத்தைத் தொடும் வகையில் கூறினார். ஜானுக்கு அப்பொழுது 10 வயது இருக்கும். தினமும் இரு மறையுரைகளையும் கேட்க வேண்டும் என விரும்பினார். எனவே நாள்தோறும் 16 கிலோமீற்றர் தூரம் நடந்தார். வழியில் செபமாலை சொல்லிக் கொண்டே போவார்.

31

32

ஒருநாள் ஜான் சாலைவழியே நடந்து போகும் போது வயதுமுதிர்ந்த குருவானவர் ஒருவர் அவரைச் சந்தித்தார். “தம்பி நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்?” “பக்கத்து கிராமத்திலிருந்து (யளஉஉஜுஷ்) சுவாமி” “எல்லா மறையுரைகளுக்கும் வருகின்றாயா?” “ஆம் சுவாமி, மறையுரைகளுக்குச் செவிசாய்ப்பதில் எனக்கு அலாதிப்பிரியம்” “உனக்கு எல்லாம் புரிகிறதா?” “எல்லாம் புரிகிறது சுவாமி” குருவானவர் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்.

ஜானை நோக்கி அந்தக் குருவானவர், “தம்பி, மறையுரை நிகழ்த்தும் குருவானவர் கூறியவற்றில் நான்கு வார்த்தைகளை நீ திரும்பச் சொன்னால் ஒரு வெள்ளி நாணயம் (ஒரு ரூபாய் மதிப்புள்ளது) தருகிறேன்” என்றார். “முதல் மறையுரையிலிருந்தா அல்லது இரண்டாவது மறையுரையிலிருந்தா?” என்றார் ஜான், “உன் பிரியம் போல். “முதல் மறையுரையில் எதைப்பற்றிப் பேசினார்?” “நாம் மோட்சம்போக, இறைவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி”.

வரதன் கூலி வேலை செய்து வந்தான். அவன் வசித்து வரும் கிராமத்தில் அவனுக்கு வேலை எதுவும் கிடைக்காத தால், பக்கத்து ஊருக்கு வேலைக்கு சென்றான். அதனால், தினமும் பொழுது

விடிந்ததும், பக்கத்து ஊருக்குப் புறப்பட்டு

விடுவான். அவன் போகும் பாதையில், ஒரு காடு குறுக்கிடும். அந்தக் காட்டில் ஒரு சிதிலமடைந்த கோவில் இருந்தது.

தினமும் கோயிலில் நின்று, இன்று வேலை கிடைக்க வேண்டும். வேலை கிடைத்தால் போதாது, கூலியும் இன்றே கிடைக்க வேண்டும். இன்றைய பொழுது எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லாமல் செல்ல வேண்டும்! என்று வேண்டிக்கொள்வான்.

அன்றும் வழக்கம் போல் கோவில் வாசலில் நின்று கும்பிட்டு, வேலைக்கு செல்ல கிளம்பினான்.

வரதா! வரதா!"

யாரோ அழைக்கும் சத்தம் கேட்டு திரும்பினான்.

இந்தக் காட்டில் யார் தன்னை அழைக்கப் போகின்றனர். பிரமையாக இருக்கும்' என்று நினைத்து குரலைப் பொருட்படுத்தாமல், நடையைக் கட்டினான்.

"ஏய் வரதா உன்னைத்தான். கூப்பிடுவது காதில் விழவில்லையா? இங்கே வா," என்று அந்த குரல் மீண்டும் ஒலிக்கவே, திரும்பிப் பார்த்து நின்றான்.

"நான்தான் அழைத்தேன். இந்தக் கோயிலில் குடி கொண்டுள்ள இறைவன்தான் பேசுகிறேன். உனது பக்தியை

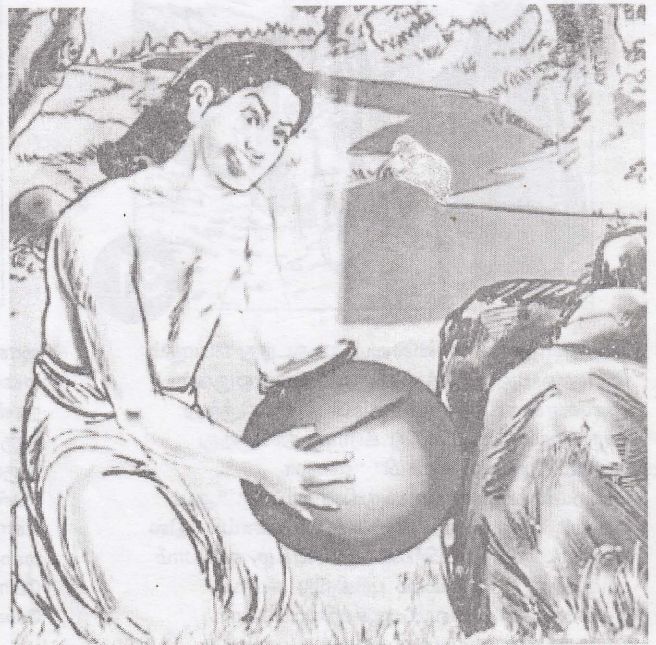
மெச்சினேன். உனக்கு இனி நல்ல காலம் பிறந்துவிட்டது. உன் கஷ்டம் தீர்ப்போகிறது. அதோ அந்தப் பாறையை நகர்த்து. அதன் கீழ், ஒரு பாளை நிறைய தங்கக் காசுகள்

வகாருத்து வைத்தது!

உள்ளன. எடுத்துச்செல்... அதைக் கொண்டு உன் வறுமையைப் போக்கி, மகிழ்ச்சியாக இருந்து கொள்," என்று குரல் ஒலித்தது.

நம்பிக்கை இல்லாமல் பாறையை நகர்த்தினான். என்ன ஆச்சரியம்! பாறையின் கீழ் ஒரு பாளை, பாளை நிறைய தங்கக் காசுகள். பெரிய அளவில் இல்லை. துவரம் பருப்பு அளவில் தான் இருந்தன. இரு கையால் அள்ளிப் பார்த்தான். அதன் ஒளி கண்ணைப் பறித்தது. அப்படியே பாளையோடு எடுத்துச் செல்ல எண்ணினான்.

மீண்டும் குரல் ஒலித்தது.

“முழுவதையும் எடுத்துக் கொள்ளாதே! பாணையில் ஒரு கைப்பிடி அளவு போட்டு விட்டு, மீதியை மட்டும் எடுத்துச் செல்,” என்று குரல் ஒலித்தது.

வரதனுக்கு பாணையில் ஒரு கைப்பிடி போட மனமில்லை. எண்ணி நான்கே நான்கு காசுகளை மட்டும் அதில் போட்டு விட்டு, மீதியை துண்டில் முடிச்சாக கட்டிக் கொண்டான். பழையபடி பாணையை மறைத்து வைத்துவிட்டு சென்றான்.

வேலைக்குச் சென்றவன் வீட்டின் கூரையில் மூடையை கட்டித் தொங்கவிட்டு, வேலை செய்ய ஆரம்பித்தான். அவனுக்கு பகல் சாப்பாடு அந்த வீட்டுக்காரரே கொடுப்பார். அவர் சமையல் ஆரம்பித்த போது, துவரம் பருப்பு இல்லை. பருப்பு இல்லாமல் எப்படி கறி ஆக்க முடியும்! எனவே பருப்பு வாங்க கடைக்குப் புறப்பட்டார்.

வெளியே வந்தால் கூரையில் ஏதோ முடிச்சு தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு நாளும் இல்லாமல் இன்று என்ன முடிச்சு? வியப்பை அடக்க முடியாமல், “வரதா இது என்னடா புதுசா முடிச்சு?” என்று கேட்டார்.

என்ன சொல்வது? தங்கம் என்று சொல்ல முடியுமா? அதனால், துவரம்பருப்பு,” என்று சொல்லிவிட்டு, வேலை செய்ய ஆரம்பித்தான்.

வீட்டு எசமானனோ, நல்லதாகப் போயிற்று. கடைக்குப் போய் துவரம் பருப்பு வாங்க வேண்டாம். இதிலிருந்து ஒரு கைப்பிடி எடுத்துக் கொள்ளலாம்’ என்று மூட்டையை அவிழ்த்தார்.

அத்தனையும் தங்க நாணயங்கள்.

படுபாவி, தங்கத்தைப் போய் துவரம் பருப்பு என்று பொய் சொல்லிவிட்டானே! இவனுக்கு ஏது இவ்வளவு தங்கம்! எங்காவது திருடியிருப்பான். முள்ளை

முள்ளால்தான் எடுக்க வேண்டும்’ என்று நினைத்துக் கொண்டு மளிகைக் கடைக்கு உடனே ஓடினார். துவரம் பருப்பை வாங்கி வந்தார். தங்கத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு துவரம் பருப்பை துணியில் கட்டித் தொங்கவிட்டார்.

மாலை வந்தது. வேலை முடிந்தது வரதன் வீடு திரும்புமுன் ஆசையுடன் மூட்டையைப் பிரித்துப் பார்த்தான். ஒரு தங்கக் காசு கூட இல்லை.

அவ்வளவும் வெறும் துவரம் பருப்பு.

ஐயோ சாமி! இது நிறைய பொன் காசுகளாக வைத்திருந்தேன். இப்போ பார்த்தா துவரம் பருப்பா இருக்கே சாமி... என் பொன் காசுகளை கொடுங்க சாமி,” என்று கெஞ்சினான்.

“வரதா உனக்கு என்ன பைத்தியம் பிடிச்சிருக்கா? உனக்கு ஏதுடா அவ்வளவு தங்கக் காசு? மூட்டையில் என்னென்னு நான் கேட்டபோது கூட நீ துவரம் பருப்புன்னு தானே சொன்னே! என்று எதுவும் தெரியாதது போல் சத்தமிட்டார்.

கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லையே என்று நொந்து கொண்டான் வரதன்.

திரும்பவும் அதே கோயிலில் வந்து இறைவனிடம் முறையிட்டான். உனக்குக் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவு தான். பாணையில் போட்டதையாவது எடுத்துக் கொண்டு போ,” என்று குரல் ஒலித்தது.

பாணையில் எண்ணி நாலே நாலு காசுதான் போட்டிருந்தான். ஐயோ... முதலிலேயே இதில் ஒரு கையளவு போட்டிருக்கலாமே! என்று இப்போது நினைத்து வருந்தி என்ன பயன்? யாருக்கு எவ்வளவு ஓட்டுமோ அதுதான் ஓட்டும் போலும் என்று நினைத்து நொந்துப் போனான்.

குழந்தைகள் தங்களுடைய

பிடிவாத குணத்தையும் விடாமுயற்சியையும் படிப்பிலும், பிற திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வதிலும் காட்ட வேண்டும். இப்படி, பிடிவாத குணத்தினாலும் விடாமுயற்சியினாலும் இன்று உலகம் புகழும் அறிஞராக பல கண்டுபிடிப்புகளுக்குச் சொந்தக்காரராகத் திகழ்பவரே தாமஸ் ஆல்வா எடிசன்.

எடிசன் ஓர் ஆய்வினைத் தொடங்கிவிட்டால், அதன் முடிவைக் கண்டறியும்வரை ஓய்வே எடுக்க மாட்டார். ஒரு நாள், எடிசனின் சோதனைச்சாலையில் அவரது உதவியாளர்கள் இசைத்தட்டு ஒன்றினை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அன்று இரவுக்குள் இசைத்தட்டினை உருவாக்கிவிட வேண்டும் என உதவியாளர்களுக்கு எடிசன் கூறியிருந்தார்.

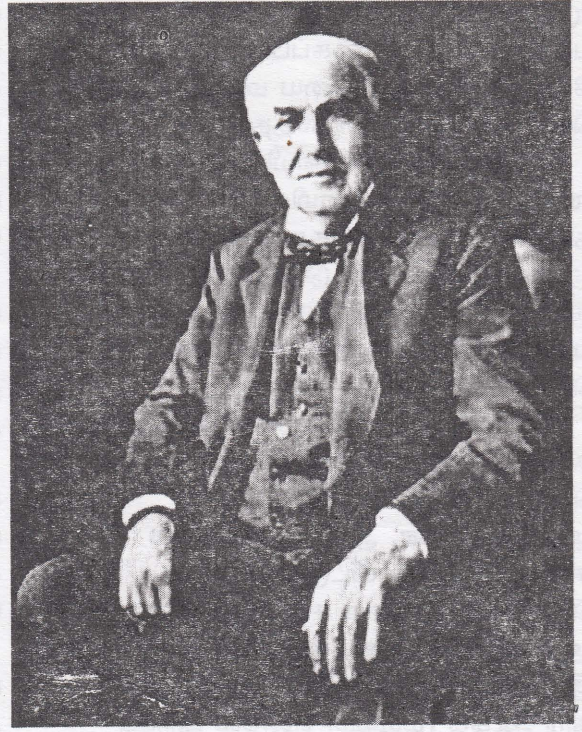
உதவியாளர்களுள் ஒருவர் கிராமபோன் இசைத்தட்டினைத் தயாரிப்பதற்காக மெழுகு தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். பலமுறை முயற்சி செய்தும் மெழுகினைப் பக்குவமான தேவையான பதத்தில் தயார் செய்ய அவரால் முடியவில்லை. எரிச்சலும் வெறுப்பும் அடைந்தார்.

எடிசனிடம் சென்று, பலமுறை முயன்றும் மெழுகு சரியான பதத்தில் வரவில்லை. நாம் செய்த செயல்முறையின்

அடிப்படையில் ஏதோ ஓர் தவறு உள்ளது.

ஆகையால், அதனை முதலில் சரிசெய்ய வேண்டும். இன்றைய ஆய்வினை இத்துடன் நிறுத்தி விடலாம். நாளை புதிதாக முயற்சி செய்யலாம் என்றார்.

எடிசன் கோபத்துடன், மெழுகு சரியான பதத்தில் வரவில்லையெனில்,

100 முறை தோல்வி ஆனால்?

அதற்குரிய செய்முறையை மாற்றி திரும்பத் திரும்பச் செய்ய வேண்டும். தாங்கள் சரியாகச் செய்யாமல் அடிப்படையில் தவறு என்று இன்னொன்றின் மீது குறையைச் சுமத்தக் கூடாது. திரும்பத் திரும்பச் செய்வதுதான் வெற்றிக்கு வழியே தவிர, பாதியில் விட்டுவிட்டு ஓடுவது

வெற்றிக்கு வழிவகுக்காது என்றார்.

எடிசன் ஒரே நேரத்தில் எதையும் கண்டுபிடித்ததில்லை. பல காலம் இடைவிடாமல் தொடர்ந்து செய்த முயற்சிகளின் விளைவுதான் அவருக்கு வெற்றியைத் தந்தது. விஞ்ஞானிகளில் சிலர் ஒரே சோதனைகளைச் செய்து பார்த்துவிட்டு நிறுத்திவிடுகிறார்கள். ஆனால் அவர் விரும்பியதை அடையும்-வரை மேற்கொண்ட சோதனையை இடையில் நிறுத்தியதே இல்லை.

100 முறை தோல்வியடைந்த ஒருவர் 101 ஆவது முறை வெற்றியடைந்துவிட முடியும் என்பது அவரின் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை. அபாரமான அறிவும் ஆற்றலும் இருப்பதால்தான் அவர் வெற்றி பெற்றதாக சிலர் சொல்கிறார்கள். அதில் உண்மையில்லை.

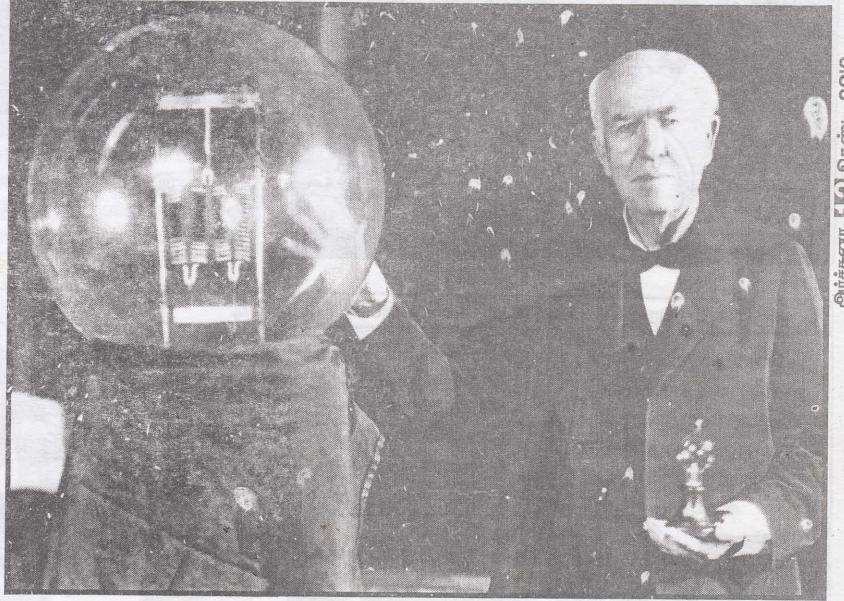
விடா முயற்சியுடன் தொடர்ந்து பாடுபடுபவர்கள் சிறப்பான வெற்றிகளைப் பெற முடியும்.

எல்லாப் பாடங்களையும் விரும்பிப் படிக்கும் குழந்தைகள் மிகச் சிலரே, குறிப்பிட்ட ஒரு பாடத்தைப் படிக்கச் சிரமப்படும் குழந்தைகள் திரும்பத் திரும்பப் படித்து, அதனைப் புரிந்து மனதில் பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனதில் பதிய வைத்த பாடங்களைப் பிழையின்றி எழுதுகின்ற பழக்கத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிப் பயிற்சி செய்வதை விட்டுவிட்டு, எனக்கு அறிவியல் என்றால் அலர்ஜி; கணக்கு என்றால் கசப்பு என்று கூறக் கூடாது.

எல்லோரும் எல்லாம் தெரிந்து கொண்டு பிறப்பதில்லை. நமது அறிவைப்

பயன்படுத்தி, நாம்தான் ஏன், எதற்கு, எப்படி என்ற கேள்விகளால் பகுத்தறிந்து சிந்தித்துச் செயல்பட்டு வெற்றிகளைக் குவிக்க வேண்டும்.

அமெரிக்காவில் பிறந்து அகிலப் புகழ் பெற்ற விஞ்ஞானி எடிசன் மின்விளக்கு, கிராமபோன், ஒலிபெருக்கி, திரைப்படம் போன்றவற்றையெல்லாம் கண்டுபிடித்த பெருமைக்குரியவர். ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். எனவே, பள்ளியில் சென்று படிக்காதவர். வீட்டில் தன் தாயிடமே அரைகுறையாகக் கல்வி பயின்றவர். இருப்பினும், எடிசன் தன் ஆய்வுகளைத் திரும்பத் திரும்ப விடாமுயற்சியுடன் செய்து வெற்றி பெற்றுள்ளார். அதேபோல, நீங்களும் திரும்பத் திரும்பப் படிப்பதன் மூலம் பல

சாதனைகளை நிகழ்த்தலாமே!

வீட்டில் தன் தாயிடம்

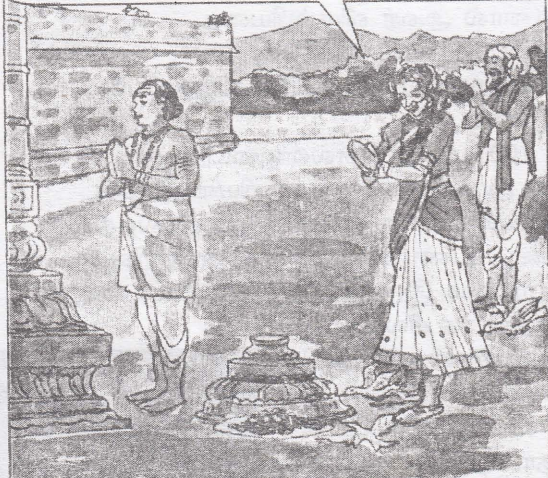
அரைகுறையாகக் கல்வி கற்ற எடிசனே இவ்வளவு சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளார் என்றால், பள்ளிக்குச் சென்று ஆசிரியர்களின் அரவணைப்பில் அன்பில் முறைப்படி பாடங்களை முழுமையாகப் பயிலும் நீங்கள் எவ்வளவு சாதனைகளை நிகழ்த்த வேண்டும்?

நூவர்களுக்கு நூவரஞ்சயம்

1 விருத்தாசலத்திற்கு அருகில் இருந்த காட்டில் சிறந்த சிவபக்தையான வள்ளி எனும் குறத்தி வாழ்ந்து வந்தாள். முற்காலத்தில் இருந்த பண்டமாற்று முறையின்படி, அவள் மக்களிடம் பழங்களைக் கொடுத்து, அதற்கு மாற்றாக அவர்களிடமிருந்து தானியங்களைப் பெற்று வாழ்ந்து வந்தாள்.

2 சாமி! எல்லோரும் நல்லா இருக்கணும். என்னோட காணிக்கையா இந்தப் பழங்கள் தர்றேன்.

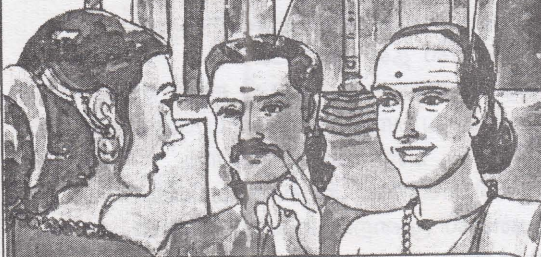
வள்ளி பழங்களை கொடுத்ததம்பத்தின் முன் வைத்தாள். இறைவனே அதை ஏற்றதுபோல் உடனே ஓரிரு பறவைகள் வந்து அந்தப் பழங்களைச் சுவைக்க ஆரம்பித்தன.

3 ஒரு நாள் இரண்டு பக்தர்கள் வள்ளியிடம்.....

வள்ளி, இவ்வளவு நல்ல பக்தையான நீ திருவாரூருக்குப் போய் ஒருமுறை தியாக ராஜரைத் தரிசித்து வாம்மா.

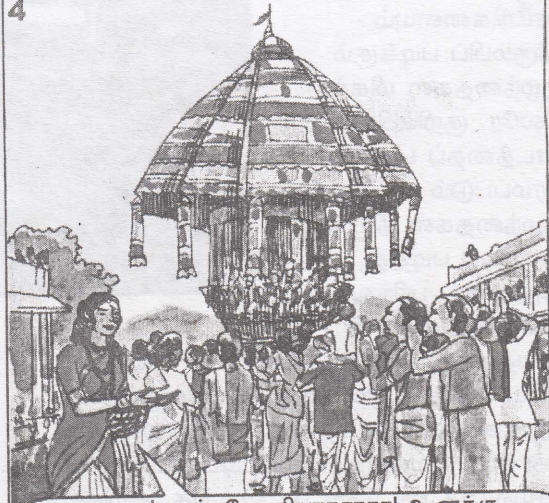
ஆமாம் வள்ளி, திருவாரூர் ஆழித் தேர்த்திருவிழா கட்டாயம் பார்க்க வேண்டிய ஒன்று.

சரிங்க சாமி! திருவாரூரு போயி நிச்சயம் சாமிய தரிசிச்சு வர்றேன்.

அன்பர்கள் கூறியபடி வள்ளி திருவாரூரில் ஸ்ரீதியாகராஜப் பெருமான் திருக்கோயில் தேர்த்திருவிழாவைக் காணச் சென்றாள்.

4

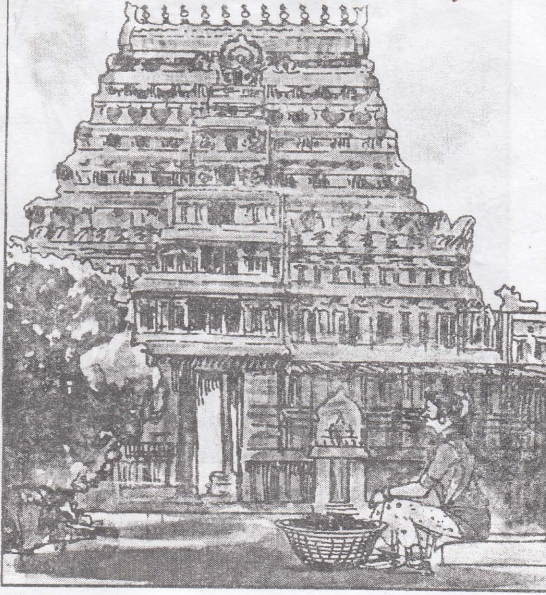

ஆஹா! அப்பனே தியாகராசா! உனக்கு இத்தனை சனமா? ஆனா இந்த ஏழை வள்ளி தர்ற இந்த நாவல் பழங்கள் தயவுசெய்து ஏற்கவேண்டும் ஐயா.

வள்ளி நாவல் பழங்களை கொடுத்ததம்பத்தின் முன் வைக்க படசிகள் வந்து உண்டு மகிழ்ந்தன.

5

இதன் பிறகு, தியாகராஜப் பெருமானைத் தரிசும் தரிசித்தே ஆக வேண்டும் என்ற ஆவல் வள்ளிக்கு வலுத்தது. அதனால் அவள் திருவாரூர் கோயில் வாயிலிலேயே பழங்களை விற்க ஆரம்பித்தாள்.

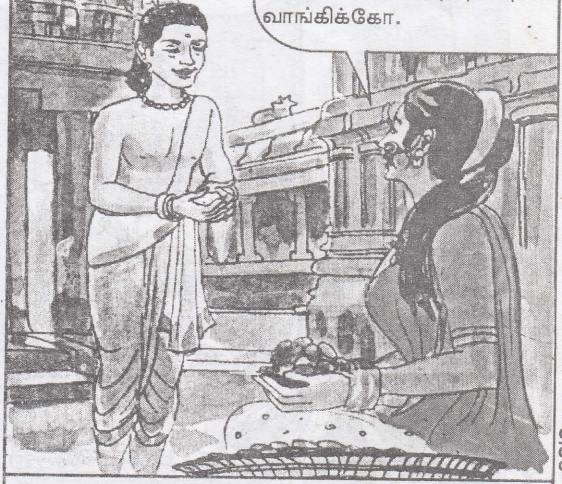

6

ஒரு நாள், ஸ்ரீதியாகேசரே ஒரு சிறுவனாகக் கையில் தானியங்களுடன் வந்தார்.

அம்மா! இந்தத் தானியங்களுக்குப் பதிலாக எனக்குப் பழங்கள் தர்றியா?

“வா ராசா. உன்னோட குட்டிக்கை நெறைந்த தானியங்கள நான் எடுக்கிறேன். என் ரெண்டு கை நெறைய பழங்கள் அள்ளித் தர்றேன் வாங்கிக்கோ.

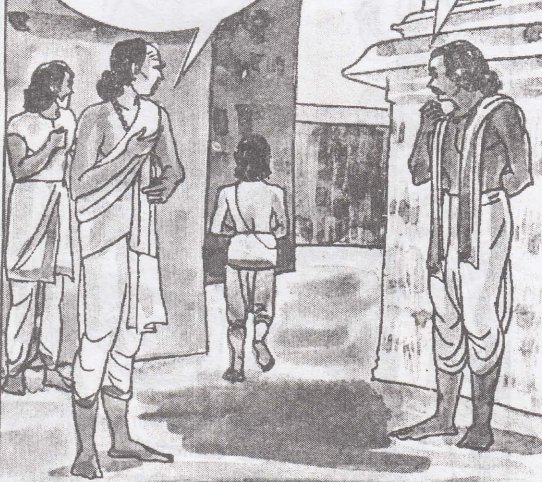

அந்தச் சிறுவனைக் கண்டவர்கள் அதிசயித்து நின்றனர்.

7

ஆஹா, இந்த அழகான சிறுவனைப் பார்த்த உடனே நம் மனம் மகிழ்ச்சியில் திளைக்கிறதே.

ஆமாம். என்னமோ ஒரு வசீகர சக்தி அவனிடம் உள்ளது!

அந்தச் சிறுவன் பலமுறை வள்ளியிடம் வந்து தானியங்களைக் கொடுத்துவிட்டுப் பழங்களைப் பெற்றுச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

8

அந்தச் சிறுவன் கொடுத்த தானியங்களை வள்ளி தனது கூடையில் போட்டதும்....

அட, என்ன இது! நெல்லோட செவப்பும் பச்சையுமா ஏதோ கல்லு மின்னுதே. இது எப்படி என் கூடையில் வந்தது? சரி, இதக் கொண்டு போய் கோயில் தர்மகர்த்தாகிட்டே கொடுத்திடணும்.

9

ஐயா!
எப்படியோ இந்த
மணிங்க என்
கூடைக்குள்ள
வந்திடுச்சி.

ஆ வள்ளி, இது அத்த
னையும் விலைமதிக்க
முடியாத நவரத்தினங்க
ளம்மா. தானியங்கள் நவரத்
தினங்களா கிவிட்டதா!
வள்ளி உனது வறுமை
நீங்க தியாகராஜப் பெருமானே
உனக்கருள் புரிந்திருக்கிறார்.

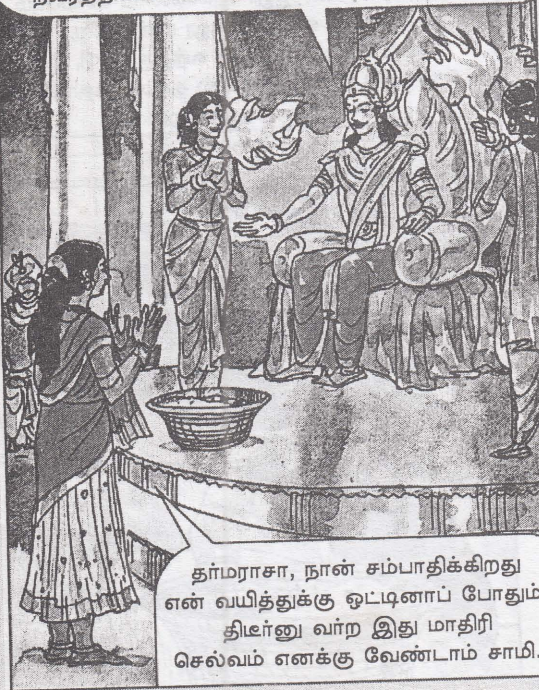
ஐயா! இந்த நவரத்தினங்களால்
எனக்கென்ன ஆகப் போகிறது?

தர்மாதிகாரி வற்புறுத்தியும் வள்ளி அந்த
நவரத்தினங்களை ஏற்கவில்லை. அதனால்
அவர் அரசனிடம் தெரிவித்தார்.

அக்டோபர் 16
செப்டம்பர் 2012

11 பெண்ணே! உன் நேர்மையைப்
பாராட்டுகிறேன். நியாயமாக இந்த
நவரத்தினங்கள் உனக்கே சொந்தமானவை.

தர்மராசா, நான் சம்பாதிக்கிறது
என் வயித்துக்கு ஓட்டினால் போதும்.
திடீர்னு வந்து இது மாதிரி
செல்வம் எனக்கு வேண்டாம் சாமி.

12 தியாகராஜப் பெருமானே அப்போது ஓர்
அசுரீரியாக இவ்வாறு உரைத்தார்.

'யாமேசிறுவனாக
வந்து வள்ளிக்கு
ரத்தினங்களை
அளித்தோம்'.

அனைவரும் தியாகராஜனின் கருணையையும்
வள்ளியின் பக்தியையும் எண்ணிக் கண் கலங்கினர்.

13 மன்னர் வள்ளியிடம் மிகுந்த மரியாதையுடன்,

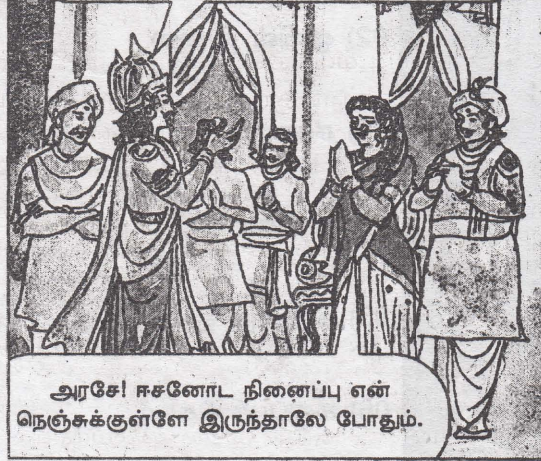
தாயே, உங்களை வணங்குகிறேன். ஈசனே இவ்வாறு ஆணையிட்ட பிறகு இந்தச் செல்வத்தை மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

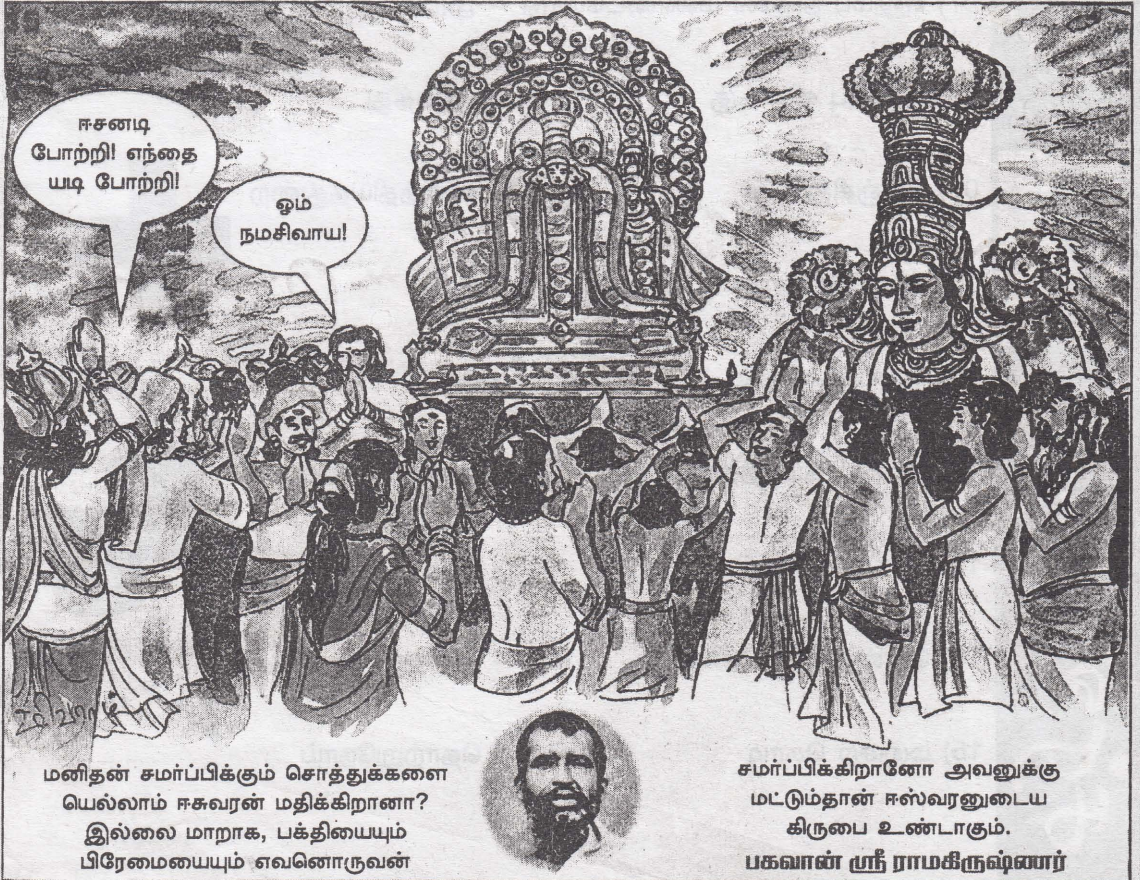
அரசே! இந்த நவரத்தினங்களை வைத்துப் பாதுகாக்கிறதே எனக்குப் பெரும் பாடாயிடும். அப்புறம் பெருமான நினைக்க நேரமே இருக்காது. அதனால் இந்த நவரத்தினங்கள் நான் ராஜாவுக்கே காணிக்கையாகத் தந்துடுவேனே!

14 அதைக் கேட்டதும் அனைவரும் வியந்து நின்றனர்.

ஆஹா, வள்ளியம்மா உங்களது பக்தி போற்றுதற்குரியது. இப்படி தியாக உள்ளம் இருப்பதால்தான் தியாகராஜரே உங்களுக்கு இவ்வாறு அருள் புரிந்திருக்கிறார்.

அரசே! ஈசனோட நினைப்பு என் நெஞ்சுக்குள்ளே இருந்தாலே போதும்.

ஈசனடி போற்றி! எந்தையடி போற்றி!

ஓம் நமசிவாய!

மனிதன் சமர்ப்பிக்கும் சொத்துக்களை யெல்லாம் ஈசுவரன் மதிக்கிறானா? இல்லை மாறாக, பக்தியையும் பிரேமையையும் எவ்வெனாருவன்

சமர்ப்பிக்கிறானோ அவனுக்கு மட்டும்தான் ஈஸ்வரனுடைய கிருபை உண்டாகும். பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்

குறியீடுகள்

சர்வதேச

- 01) புறா
- 02) ஒலிவ் இலை
- 03) சக்கரம்
- 04) தாமரை
- 05) கறுப்புத் துணி
- 06) கறுப்புக் கொடி

07) எலும்பு நடுவே மண்டையோடு - அபாயம்

08) சிவப்பு விளக்கு - ஆபத்து

09) செஞ்சிலுவை - வைத்தியத்துறை

10) கையில் தராசு உடைய பெண் - நீதி

11) சிவப்புக் கொடி - புரட்சி

12) அரைக்கம்பத்தில் கொடி - துக்கம்

13) செங்குத்துக் கொடி - வெற்றி

14) வெள்ளைக் கொடி - சமாதானம்

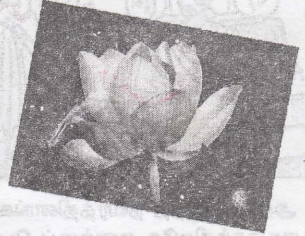
15) மஞ்சற் கொடி - தொற்றுநோய்

- சமாதானம்

- சமாதானம்

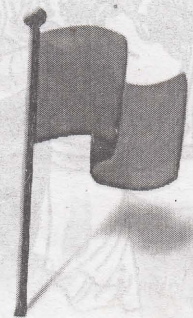
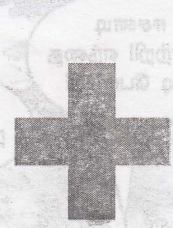
- வளர்ச்சி

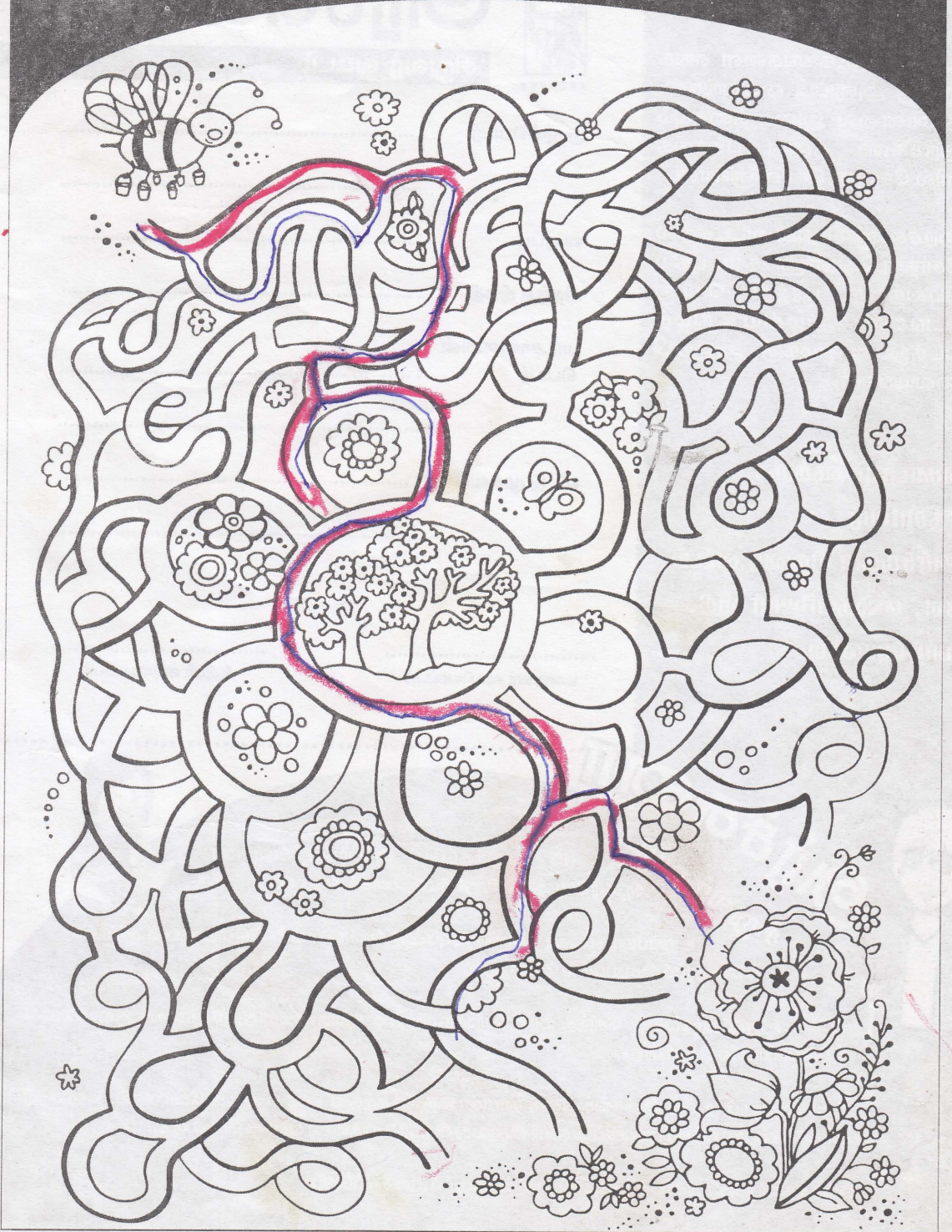
- பண்பாடு

- துக்கம்

- எதிர்ப்பு / மறுப்பு

மலரை அடைய தேணிக்கு வழிகாட்டுங்கள்

அன்பான பிள்ளைகளே

உங்கள் ஆக்கங்களை எங்களுக்கு அனுப்பி வைப்புகள். தரமானவை அனைத்தையும் அர்ச்சுனா தனது பக்கங்களில் சேர்த்து கொள்ளுவான்.

அர்ச்சுனா சிறுவர் வட்டத்தில் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள். புதிய படிவத்தை பூர்த்தி செய்து உங்கள் அழகிய நிழற்படத்துடன் எமக்கு அனுப்பி வைப்புகள்.

தொடர்புகளுக்கு :

ஆசிரியர்,
அர்ச்சுனா சிறுவர் வட்டம்,
361, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அர்ச்சுனா

சிறுவர் வட்டம்

முழுப்பெயர் :

வகுப்பு :

பிறந்த திகதி :

பாடசாலையின் பெயர் :

வீட்டு முகவரி :

மாணவர் கையொப்பம்

அதிபர் கையொப்பம்

அர்ச்சுனா

சிறுவர் வட்டம்

15 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்கள் அர்ச்சுனா சிறுவர் வட்டத்தில் உறுப்பினர்களாகச் சேரலாம்.

உறுப்பினர்களாகச் சேர விரும்புவோர் அர்ச்சுனாவில் வெளியாகும் 3 கூப்பன் களை நிரப்பி அனுப்பதல் வேண்டும்.

உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்த மாணவர்கள் எழுதும் கதை, கவிதை, கட்டுரைகள், ஏகனையவை அர்ச்சுனாவில் வெளியாகும்.

மாணவர்கள் தமது ஆக்கங்களைத் தாளில் ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் எழுத வேண்டும். மாணவர் தானாகவே எழுதனார் என்று வகுப்பாசிரியர் அல்தை அதிபர் உறுதியுரை வழங்க வேண்டும்.

அங்கத்தவர் உறுப்புர்மை அட்டை அஞ்சல் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

அர்ச்சனா

சிறுவர் வட்டம்

அங்கத்துவ இலக்கம் - 27

வீ. அபநயன்
தரம் 7
யா/இந்துக் கல்லூரி. யாழ்ப்பாணம்.

அங்கத்துவ இலக்கம் - 28

வீ. அடஷகன்
தரம் 8
யா/இந்துக் கல்லூரி. யாழ்ப்பாணம்.

அங்கத்துவ இலக்கம் - 29

பா. ஆரணன்
தரம் - 2
யா/புனித ஜேன் பொஸ்கோ வீத்.

பக்கம் - 5 இன் விடைகள்

1. ஓநாய்	7. சிங்கம்
2. கரடி	8. புலி
3. குரங்கு	9. கழுதை
4. மூயல்	10. கீரி
5. யானை	11. ஓட்டகம்
6. அணில்	12. மான்

நட்பு

ஒருநாள் மாலையில் ஒரு வீட்டினுள் அம்மாவும் மீனாவும் நான்கு வயது விபிகாவும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்/

ப்ளீஸ் மா இந்த ஒரு தடவை மட்டும்/ அப்புறம் கேட்கவே மாட்டேன்/

அப்பாவுக்குத் தெரிஞ்சா அவ்வளவு தான்/

உங்ககிட்ட சொன்ன மாதிரி இதைச் செய்து முடித்துவிட்டு அப்பாவிடம் நானே சொல்லுகிறேன். ப்ளீஸ்/// ப்ளீஸ்///

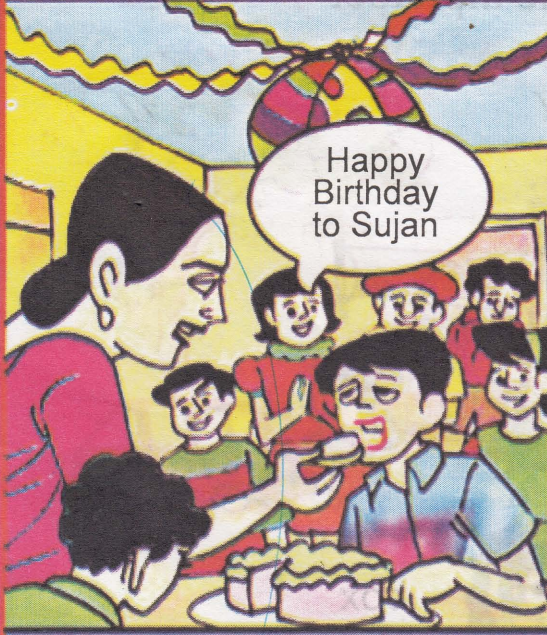
சரி - சரி போய் ஆக வேண்டியதைக் கவனி/

அய்ய்/// ஜாலி/// அம்மான்னா அம்மாதான்/

அடுத்த நாள்///விபிகா அவளுடைய நண்பர்களைத் தனித்தனியாகச் சந்தித்து தனது தம்பி சஜனின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாட அழைப்பு விடுத்தா/

அம்மாளை கட்டிக் கொண்டு விபிகா ஆனந்தப்பட்ட காட்சியை அவள் தம்பி சஜன் கண்கள் விரிய பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்/

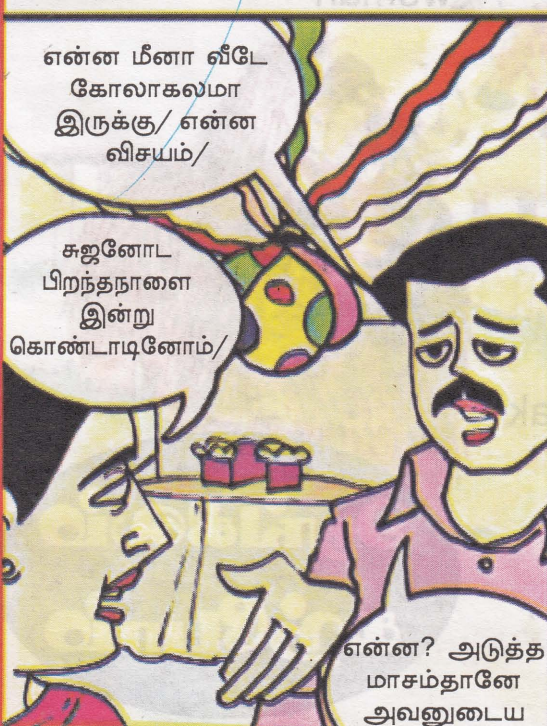
லிபிகாவின் வீட்டில் அப்பு-அடேல்-தொண்டன்
பிருந்தா-வேலவன் ஆகியோர் கூடியிருந்தனர்/
பலூன்-தோரணங்கள் தொங்குகின்றன/
மேசையில் கேக் இருக்கிறது/
அதை அம்மா மீனா வெட்டுகிறார்/

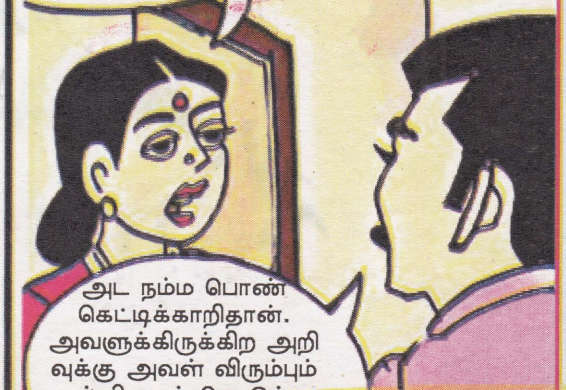
நண்பர்கள் அனைவரும் கேக்
சாப்பிட்டுட்டனர்/ அந்த அறையே
கலகலப்பாக இருந்தது/

அன்று இரவு லிபிகாவின் அப்பா வந்தார்.

ஒன்றுமில்லை லிபிகா
வோட நண்பர்கள் இரண்டு
பேர் சண்டை போட்டு கோவ
மாக இருந்தாங்களாம்/ அவங்
களை எப்படியும் பேச வைக்க
நினைத்து அவதான் என்னிடம்
இப்படி ஒரு யோசனையைச்
சொன்னாள்./ நாணும் சரி
என்று சொன்னேன். அவள்
நினைத்த மாதிரியே அந்த
இரண்டு பேரும் நேச
மாகிட்டாங்க

Start With English

Letters of the alphabet

7

xX

yY

zZ

cave

fox

box

van

umbrella

woman

yak

ஆங்கிலம்
கற்போம்

ABC of names.

A is Anna, with milk from the cow.

B is Benny, making a row.

C is Chetan, gathering flowers.

D is Deepti, one of the mowers.

E is Ekta, feeding a hen.

F is Farha, mending her pen.

G is Harish, wheeling a barrow.

I is Indu, gathering fruit.

J is Javed, playing the flute.

K is Kiran, nursing her dolly.

L is Lata, feeding poor polly.

லப்பாம் டப்பாமிற்கு
மனம் மிகவும் குழம்பிப்
போய் இருந்தது.
அங்கொடை மனநோய்
ஆஸ்பத்திரியில் அவர்
கள் பெற்ற கசப்பான
அனுபவம் கொழும்
பையே வெறுக்கப்
பண்ணியது. முதலில்
எப்படியாவது அங்கொ
டையை விட்டுப் போய்
விட வேண்டும் என
எண்ணியவர்கள் அங்கு
வந்த பஸ் ஒன்றில்
ஏறினார்கள்.

அவர்கள் போக வேண்
டிய இடம் வெள்ள
வத்தை. ஆனால்
பஸ் பொறல்லையை
அண்மித்ததும், ஒரு
மேல்மாடிக் கட்டிடத்
தைக் கண்டார்கள். அது வெள்ளவத்
தையில் உள்ள மேல்மாடிக் கட்டிடம்
போல் இருந்தது. உடனே அங்கேயே
இறங்கிவிட்டார்கள்.

பொறல்லையில் அவர்
களுக்குத் திக்கும் தெரிய
வில்லை. திசையும்
தெரியவில்லை.

“டிரைவருக்கு வெள்ள
வத்தைக்குப் போக வழி
தெரியாமல் இங்கை
கொண்டு வந்து இறக்கி
விட்டுட்டான்” என்று
டிரைவரைக் குறை
சொன்னான் லப்பாம்,
பின்பு இரு வரும்
வெள்ளவத்தைக்கு நடந்தே
போகத் தீர்மானித்தார்கள்.

சிறைச்சாலைபிடு

லப்பாம்

டப்பாம்

12

இருவரும் போய்க்
கொண்டிருந்த போது மிக
உயரமான மதில் சுவர்
அவர்கள் கண்ணில்
பட்டது. “டேய் பனை :
உயரத்திற்கு மதில்டா.
வா, போய்ப் பாப்பம்”
என்று சொல்லிய வண்
ணம் போனான் லப்பாம்.

இவர்கள் சொன்ன கொழும்பு மாமா
யார் என்று அறிவதற்கு எண்ணியவன்
“என்ன பெயர்” என்று கேட்டான்.

இரண்டு ஏக்கர் காணி
யைச் சுற்றிவர அமைக்
கப்பட்ட அந்த மதிலைப்
பார்த்து வியந்த இருவரும்,
முன் வாசலுக்குப் போனார்
கள். அங்கே ஒரு நீள
வாங்கு இருந்தது.
முன்னுக்கு ஒரு சிறிய
அறையில் காக்கிச் சட்டை
அணிந்த ஒருவன் கையில்
குண்டாந்தடியுடன்
இருந்தான்.

இவர்கள் இருவரும் அவன் தங்கள்
பெயரைக் கேட்கிறான் என எண்ணி
னார்கள். இருவரும் ஒரே நேரத்தில்
“லப்பாம் டப்பாம்” என்றார்கள்.

இப்போது ஜெயில்கார்ட் இவர்கள்
உண்மையில் பைத்தியங்கள் என
நம்பினான். அங்கொடையில் இருந்து
தப்பி வந்து விட்டார்கள் என்று எண்ணி
னான். இவர்களோடு கவனமாக இருக்க
வேண்டும், கல்லால் எறிந்து போடு
வார்கள் என நினைத்தான். ஆஸ்பத்
திரிக்கு டெலிபோன் செய்து மீண்டும்
அங்கே அனுப்பிவைக்க வேண்டும்
என யோசித்தான்.

“இந்த வீட்டு வேலைக்காரன் காக்கிச்
சட்டை போட்டிருக்காண்டா” என்றான்
லப்பாம். இருவரும் போய் வாங்கில்
அமர்ந்தார்கள்.

ஜெயில்கார்ட் அச்சத்துடன் இப்படி
எண்ணிக் கொண்டிருக்கையில், லப்பாம்
டப்பாம் இருவரும் அங்கு இருந்த
பொருட்களை நோட்டம் விட்டனர்.
மேசைமீது இருந்த டெலிபோனில்
லப்பாமின் பார்வை சென்றது. டப்பாம்
ஜெயில்கார்ட் கையில் இருந்த விசில்
ஆசையுடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.
அந்த நேரம் டெலிபோன் மணி ஒலித்தது
அதை எடுத்துப் பேசிய கார்ட், எழும்பி
அடுத்த அறைக்குப் போனான். அவன்
போகும்போது கையில் வைத்திருந்த
விசிலை மேசை மீது வைத்துவிட்டுப்
போனான். உடனே டப்பாம் அதை

அவர்கள் இருப்பது வெலிக்கடைச்
சிறைச்சாலை முன் பக்கம் என்பது
அவர்களுக்குத் தெரியாது.

ஜெயில்கார்ட் இருவரையும் வினோத
மாகப் பார்த்தான். பின் “யாரைப்
பார்க்க வேணும்” என்று கேட்டான்.

“கொழும்பு மாமாவை” என்று இருவரும்
ஒரே நேரத்தில் சொன்னார்கள். இவர்க
ளுடைய தோற்றத்தையும், இவர்களு
டைய பதிலையும் கேட்ட ஜெயில் கார்ட்
இவர்கள் அங்கொடையில் இருந்து
தப்பி வந்தவர்களோ என்ற நினைத்தான்.

எடுத்துக்கொண்டு வெளியே ஓடினான். அவனைத் தொடர்ந்து லப்பாமும் ஓடினான்.

குரங்கின் கையில் பூமாலை கிடைத்தது போல் இவர்கள் கையில் விசில் கிடைத்து விட்டது. அந்த விசில் மிக முக்கியமானது. ஒவ்வொரு ஜெயில் கார்ட்டும் வைத்தி ருப்பான். ஆபத்து வேளையில் அதை ஊதுவான்.

இவர்கள் இருவரும் வெளியே வந்து மதில் ஓரமாக நின்ற அந்த விசிலை மாறி மாறி இருவரும் ஊதினார்கள்.

சிறைச்சாலைக்குள் கடமையில் ஈடுபட்டிருந்த ஜெயில்கார்ட் அனைவரும் ஏதோ ஆபத்து என எண்ணி தங்கள் விசிலையும் ஒரே நேரத்தில் ஊதியவண்ணம் வெளியே ஓடி வந்தார்கள். அவர்கள் கையில் பெரிய குண்டாந்தடி இருந்தது.

விசிலை ஊதி மகிழ்ந்த இருவரும் திடீரென யாரோ ஓடிவரும் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட ஜெயில்கார்ட்கள் விசிலை ஊதியவண்ணம் ஓடிவந்தார்கள்.

அவர்களைக் கண்டதும் லப்பாம் டப்பாமிற்கு உதறல் எடுத்தது. தங்களைத் துறத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என எண்ணி னார்கள். உடனே முயல் வேகத்தில் இருவரும் ஓடினார்கள். ஜெயில்கார்ட் அனைவரும் இவர்களுக்குப் பின் பதற்றத்துடன் ஓடிவந்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நேரம் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்த ஜெயில்கார்ட் அனைவரும் பயங்கர சிறைக் கைதி தப்பி ஓட முயல்வதையும் லப்பாம் டப்பாம் கீழே நிற்பதையும் பார்த்தனர். ஜெயில் அதிகாரிகளைக் கண்ட சிறைக்கைதி பயத்தினால் கையைவிட தொப்பென்று கீழே விழுந்தான். அவன் கீழே விழுந்தவுடன் சிறைச்சாலை அதிகாரிகள் ஓடிப்போய் அவனைப் பிடித்தனர்.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்த லப்பாம் டப்பாம் மலைத்துப் போய் செய்வதறியாது நின்றனர். டேய் ஓடிப் போவமெடா எங்களையும் பிடிக்கப் போறாங்க என்றான் லப்பாம்.

அப்போது இவர்களைக் கண்ட சிறைச்சாலை அதிகாரிகள் அன்புடனும் மரியாதையுடனும் அவர்களிடம் போய் தப்பியோட முயன்ற சிறைக்கைதியைக் காட்டிக்கொடுத்ததற்காக பாராட்டும் நன்றியும் தெரிவித்தனர்.

சிறைக்கைதி திட்டத்தை துப்பறிந்து பிடித்ததற்காக சிறைச்சாலை கொமிசனல் சன்மானம் வழங்கினார். இருவரும் அசட்டைச் சிரிப்புடன் வெள்ளவத்தை நோக்கி நடையைக் கட்டினர்.

புழை பெய்தது

இருளும் வானம்
திரளும் மேகம்
திசைகள் கருமைகொண்டது.

காரின் வடிவில்
நீரின் ஆவி
ககனத் தேறி அசைந்தது.

ஆறும் பெருக
தூறும் துளிகள்
தூவும் மழைநீர் விழுந்தது.

ஊறும் நிலத்தில்
சேறும் நீரும்
சேரச் செடிகள் முளைத்தன.

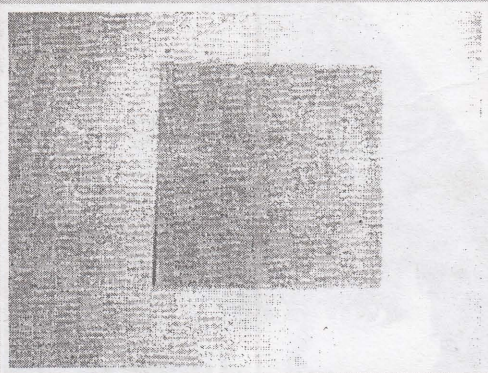
பெய்யும் மழையில்
உய்யும் உயிர்கள்
உலகின் இயற்கை உயர்ந்தது.

மெய்யாம் வடிவில்
செய்யும் செயல்கள்
செழிப்பை உலகில் விளைத்தது.

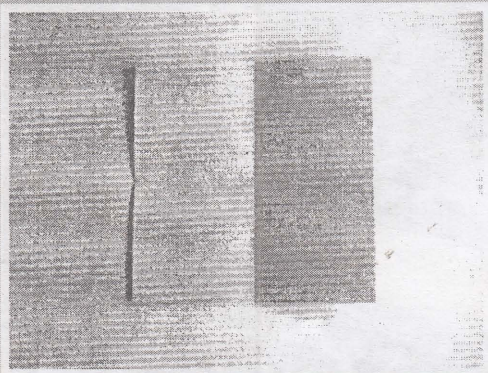
செ.மகேந்திரன்.

தாளில் தக்தும் தவளை

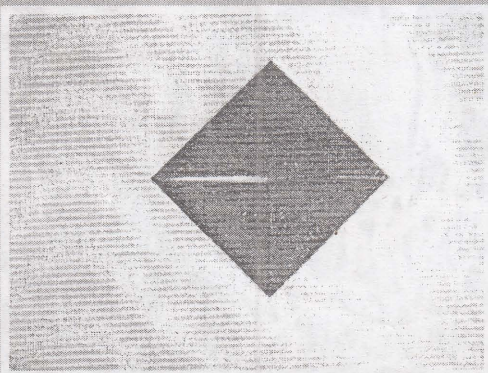
01

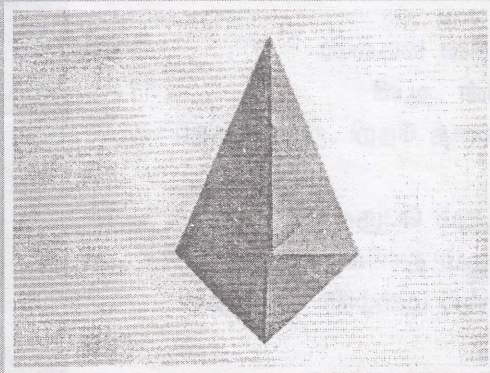
02

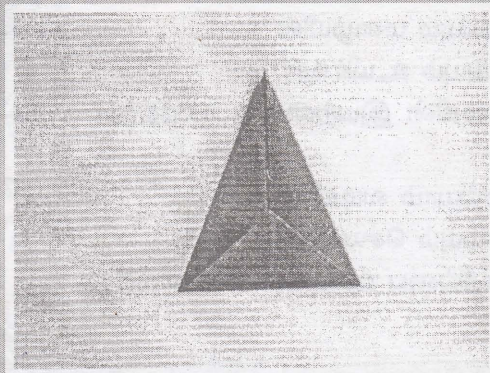
03

04

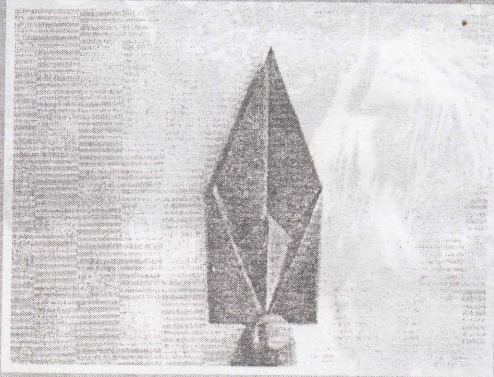
05

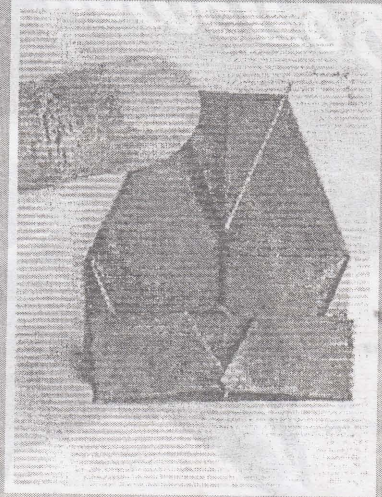
ஒன்றை

ஆக்குங்கள்

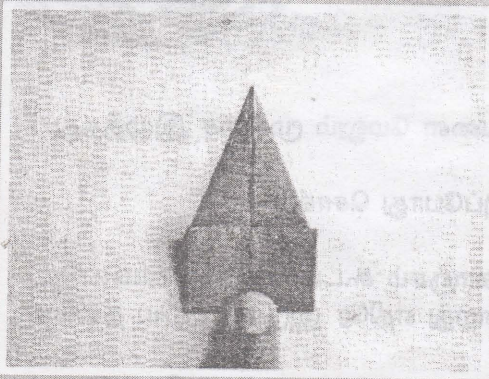
06

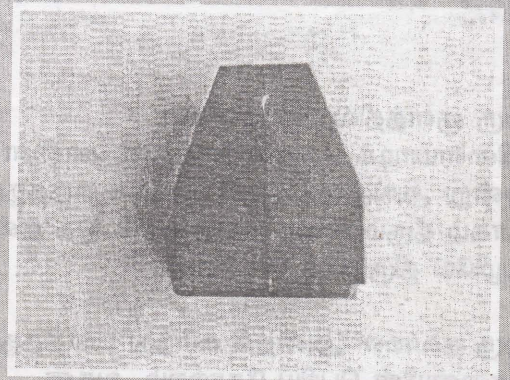
09

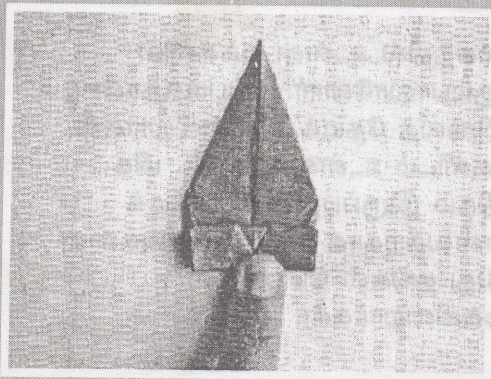
07

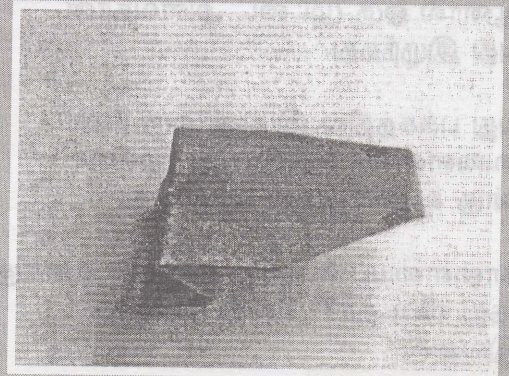
10

08

11

ஒரு குளத்தில் தவளைகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. காளை ஒன்று அங்கு தண்ணீர் குடிக்க வந்தது. தாகம் தீரும் வரை குடித்து விட்டுத் தன் வழியே திரும்பிச் சென்றது.

ஒரு தவளை அதைக் கூர்ந்து பார்த்தது. காளையின் பெரிய தோற்றம் அதன் மனத்தைக் கவர்ந்தது. தானும் காளையைப் போன்ற தோற்றம் அடைய வேண்டும் என்று விரும்பியது. ஆனால் ஒரு முட்டை அளவுதான் அது இருந்தது.

அது பக்கத்தில் இருந்த ஒரு சிறிய தவளையைக் கூப்பிட்டது. மூச்சை நன்கு உள்ளிழுத்து உப்பியது.

“காளையைப் போன்ற உருவம் எனக்கு வந்து விட்டதா?” என்று கேட்டது. “இல்லை”

தவளை மேலும் மூச்சை இழுத்தது.

“இப்போது சொல்!”

“கொஞ்சம் கூடப் பருக்கவில்லை” என்றது எதிரே இருந்த சிறிய தவளை.

உடனே தவளை தன் வலிமைகொண்ட மட்டும் மூச்சை இழுத்தது. அளவுக்கு மீறி அதிகம் உப்பியதால் வயிறு வெடித்தது மாண்டது.

உலகத்தில் உள்ள மக்களில் பெரும்பாலானோர் இப்படித்தான் தம் அழிவைத் தேடிக் கொள்கிறார்கள். தங்களிடம் உள்ளதை விட மிக அதிகம் இருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்வதற்காக வீண் செலவுகளை செய்து தங்கள் பொருளை இழக்கின்றார்கள்.

நமம் கீட்டி மகிழ்வோம்

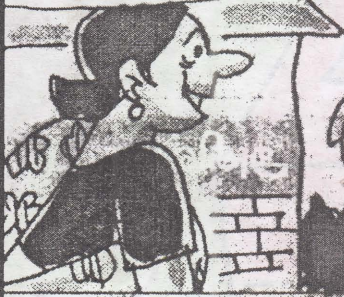
தந்திரம்

தென்னமரக்குடியில்
வாசு என்ற விவசாயி
இருந்தான்.

செலவுக்கு என்ன
செய்வது...ம்.... ஒரு
ஆட்டுக் குட்டியை
சந்தையில் விற்றுவிட
வேண்டியதுதான்.

மங்களம் வீட்டை
பார்த்துக்கொள். நான்
சந்தைக்குப் போய்
வருகிறேன்.

சரிங்க
போய்ட்டு
வாங்க.

காட்டு வழியே ஆட்டைத்
துாக்கிக் கொண்டு
சென்றான் வாசு.

வாகவைப் பார்த்த மூன்று
திருடர்கள் வாகவிடமிருந்து
ஆட்டை அபகரிக்கத் திட்டம்
தீட்டினர்.

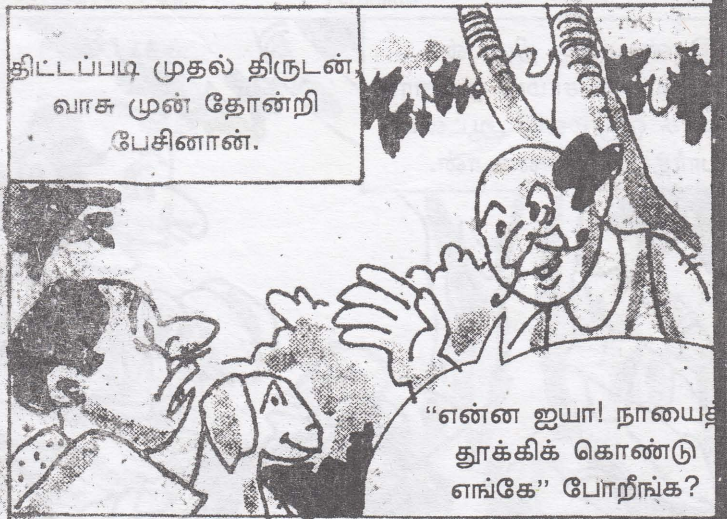

“ஆள் பலசாலியா
இருப்பான்
போலிருக்கே”

‘கவலைப்படாதே! தந்திரமாக
ஆட்டைப் பறித்துக்
கொள்ளலாம்.
திட்டம் இதுதான்”

திட்டப்படி முதல் திருடன்,
வாக முன் தோன்றி
பேசினான்.

“என்ன ஐயா! நாயைத்
தூக்கிக் கொண்டு
எங்கே” போறீங்க?

என்னடா உள்ளீறே..
இது ஆட்டுக்குட்டி
ஓடிப்போ இங்கிருந்து.

முதல் திருடன்
பதில் பேசாது
ஓடினான்.

அடுத்த திருடன்
வாசு எதிரே
வந்து பேசினான்.

“என்னப்பா பன்றியைத்
தூக்கிட்டுப் போறியே...!
உனக்குக் கண்ணில்
லையா?”

வாசுவுக்குக்
கோபம் வந்தது

என்னடா ஆச்சு
உங்களுக்கு... இது
ஆடுடா... முதல்ல
இங்கேயிருந்து ஓடுடா.

இரண்டாவது திருடன்
எதுவும் பேசாமல் ஓடினான்.
வாசு ஒருமுறை ஆட்டைப்
பார்த்துக் கொண்டான்.

‘ம்....
இது ஆடுதான்!’

ஏன் சாமி! கன்றுக்குட்
டிக்கு உடம்பு
சரியில்லையா?
என்ன ஆச்சுங்க?

மூன்றாவது திருடன்
வந்தான்.

நீ...
என்னப்பா
சொல்லு!

வாச குழம்பிப் போனான்.

என்னடா இது...
ஒருத்தன் இதை நாய்
என்றான். மற்றொருவன்
பன்றி என்றான். இவனோ
கன்னுக்குட்டி என்கிறானே.
எனக்கு ஆடு போல்தான்
தெரிகிறது. அது எப்படி நான்கு
பேருக்கும் நான்கு விதமாகத்
தெரியும்?

இது பிசாசாகத்தான்
இருக்கணும். உயிர்
பிழைத்தால் போதும்.

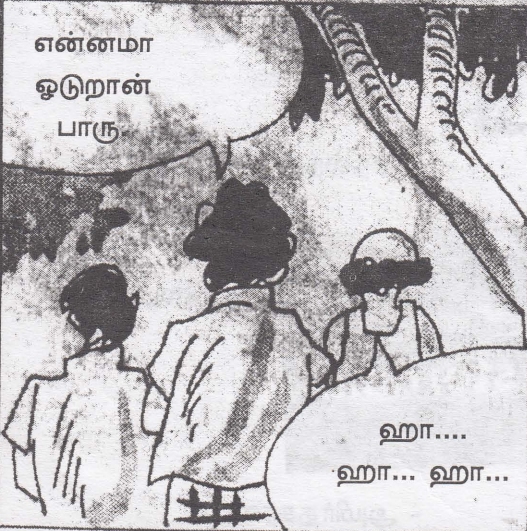
வாச ஆட்டைக் கீழே
போட்டுவிட்டு தலைதெறிக்க
ஓடினான்.

மூன்று திருடர்களும் ஒன்று
கூடி ஆட்டை எடுத்துக்
கொண்டனர்.

இன்னைக்கு
நல்ல
வேட்டைடா.

என்னமா
ஓடுறான்
பாரு

ஹா....
ஹா... ஹா...

உண்மையை ஆராய்ந்து
பார்க்காத வாசுவின் குணம்
மூன்று திருடர்களுக்கும்
சாதகமாகப் போய்விட்டது.

சிஞ்சு ரகாஸ்நாங்கள்

01) ஆறுகள் இல்லாத நாடு

- சவுதி அரேபியா

02) ஆசியாவில் பெரிய தீவு

- மடகாஸ்கார்

03) சூரியன் உதிக்கும் நாடு

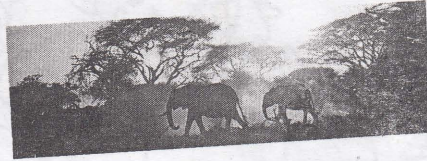
- யப்பான்

04) நள்ளிரவில் சூரியன் தெரியும் நாடு

- நோர்வே

05) இருண்ட கண்டம்

- ஆபிரிக்கக் கண்டம்

06) காங்காரு நாடு

- அவுஸ்திரேலியா

07) சீனாவின் துயரம்

- குவாங்கோ நதி

08) எகிப்தின் கொடை

- நைல்நதி

09) ஆபிரிக்காவின் நுழைவாயில்

- அம்ஸ்ட்டாம்

10) பொற்கோயில் நகர்

- அமிர்தசரஸ்

அமுக்கம்

கண்டறியாதது

ஆச்சிமுத்து

வீட்டினிலே பெண்ணைப் பூட்டிவைத் தோர்காலம்
போயொழித் தின்றைக்குக் கோயில்களில்
பூட்டிவைத் துள்ளனர் தெய்வங்களை என்ற
புன்மைஒழித்தவன் நல்லூரான்.

கந்தையா

ஆழ்ந்தகன்று கூரான ஆயுதமேஅவன் கைவேல்,
கூர் வேலைக் கொண்டலகு பாய்ச்சியுள்ள பக்தர்கள்.
செடில்குத்தி ஆடிவரும் காவடிகள்; பாரிங்கே
காதுகளைக் கட்டமுடன் குத்துகிறார் குழந்தைக்கு?

வடிவேலு

ஓரலகுப் பரப்பளவில் ஊட்டப்படு விசையே
அமுக்கம் எனச் சொல்வார்கள் அதுவுனக்குத் தெரியாதா?

கந்தையா

உண்மையே தொழிலாளி ஒருவரது சம்பளத்தை
மாதமோ வருடமோ என்பதைச் சொல்லாமல்
இத்தனை ரூபா என்றால் என்னதான் உணரக்கூடும்?
எப்பரப் பளவில் அந்த விசைசெயற் படுவதென்றே
அறிவது தேவை, மேலும் அமுக்கமும் அதுவே; ஆனால்
காதுகள் குத்தும்போதேன் அமுக்கமும் அங்கே வேணும்?

வடிவேலு

காதுச்சோனை நடுவைத்த கம்பிஏறிப் பீறுதற்குக் குத்தவிரும்பும் புள்ளியிலே சக்தி முழுவதும் குவிவதற்குக் குத்துங்கம்பி கூர்முனையோ டிருத்தல் வேண்டும் அல்லாது மொட்டைக்கம்பி படுகின்ற சோனைப்பரப்பு முற்றிலுமே சக்திமுழுதும் பரவியிட அமுக்கம் குறையும் ஆதலினால் காதைக்குத்த மாட்டாது கஷ்டப்படுதல் தான் மிச்சம்.

கந்தையா

மொட்டைக்கத்தி வெட்டாது, விளிம்பைத்தீட்டிக்கூராக்கித் தாக்கும் பரப்பைக் குறைத்துவிட அமுக்கம்கூடி லேசாக அறுத்தல் கூடும் அங்கேபார்; இன்றைக்கிழுத்த சப்பறத்தை ஏற்றியுள்ள சகடைக்கோ ஆறு சில்லேன் அவசியமா?

வடிவேலு

பாரந்தாங்க வேண்டுமென இரும்பாற்சில்லைச் செய்யாமல் தாண்டு புதைய மாட்டாது தரையிற்போக வேண்டுவதால் குத்தும் வெட்டும் கருவிகளிற் குவியச்செய்தோம் சக்தியினை தொட்டுச் செல்லும் பரப்பளவைக் கூட்டிவிடவும் அமுக்கமது குறைந்து போகும் ஆதலினால் பரந்து சக்தி படுகிறது புதைந்து தாழாமற் சகடை அசைந்து போகக் காண்கின்றோம்.

கந்தையா

சதுப்புநிலச் சேற்றினிலும் சகதியிலும் உழவுமிசின் தாழாது போவதற்குக் காரணமும் இதுதானோ?

வடிவேலு

பரந்து பட்ட பெருஞ்சில்லிற் பாரமது தாக்குவதால் குறைந்து படும் அமுக்கமதாற் புதையாது போகிறது. மணற்பரப்பிற் பாரவண்டி தாழுகின்ற வேளைகளில் அலம்பல்களைப் பரப்பியபின் அதன்மேலே சில்லேற்றின் பரந்துபடும் பாரம், அதாற் புதையாது போகிறது. 'டாங்கி'களும் கவசமணி பீரங்கி வண்டிகளும்

புகைவண்டி போன்றபல தரையூர்தி யாவையுமே
இத்தகைய ஏதுகளால் இலேசாய் இயங்குவன.

கந்தையா

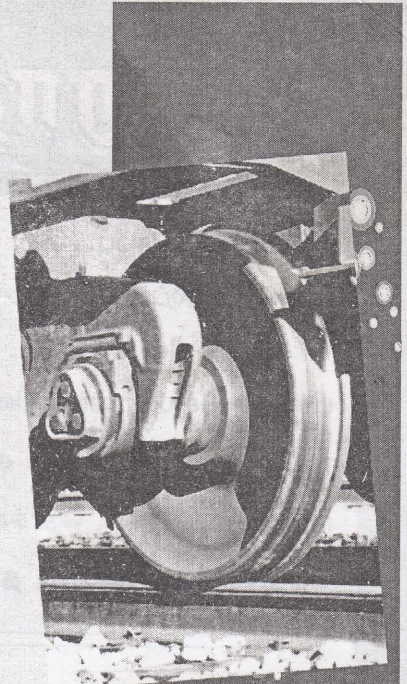
மாநகர சபையினரின் தண்ணீர் வண்டி
வலுத்த சுடு மணற்காங்கை போக்கவென்று
வருகிறது நீர்தெளித்த படியே பார் நீ
சீறியே நீரடித்துச் சென்ற வண்டி;
சொட்டி ஏன் வருகிறது நீரைச்சிந்தி?

வடிவேலு

தாங்கியிலே நீர் நிறைய இருக்கும் போது
வெளியேறும் நீரினுக்கோ அழுக்கம் கூட,
நீர் குறைந்து போயினபின் நீரின்மட்டம்
வெளியேறு மட்டத்திற் கிடையேயான
தூரம் குறைந்ததனால் அழுக்கம் குன்றி,
சீறி வடிந்த தண்ணீர் சிந்தக் காண்போம்.

ஆச்சிமுத்து

அழுக்கம் செயல்படுற அழகோ மிக அழகு!
வழுக்கல் நிலம் விலத்தி நடந்துவா, கடைத்தெருவில்
மண்ணிலா சுடுகடலை சோழன் பொரி, பேரப்
பொடியனுக்கும் பாவையொன்றும் விலைகொடுத்து
வாங்குவமே.

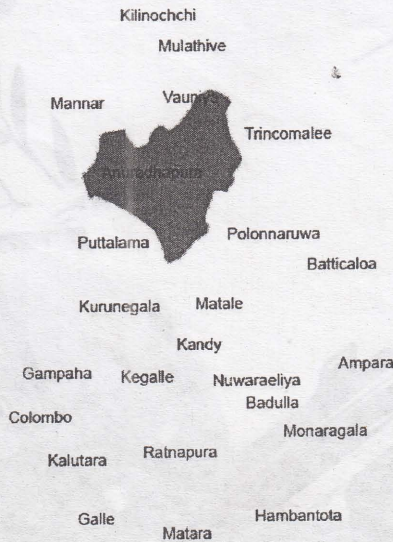
சிணுராதுபுரம் மாவட்டம்

மொத்தப் பரப்பு - 7179 சதுர கிலோ மீற்றர்
 மொத்த நிலப்பரப்பு - 6664 சதுர கிலோ மீற்றர்
 நீர் நிலைகள்- 515 சதுர கிலோ மீற்றர்

பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகள் - 16, கெக்கிறாவ, திறப்பன கலன்பிந்துவெவ
 நுவரகம்பலாத்த மத்தி, கஹட்டகஸ்திகிலிய, தலாவ, கொறவப்பொத்தான
 ரபேவ, மதவாச்சி, நொச்சியாகம, பலாகல, எப்பலோகம, கல்நெவ
 கெப்பித்திகொல்லாவ, தம்புத்தேகம, நுவரகம்பலாத்த கிழக்கு.

Jaffna

சனத்தொகை - 782000
 ஆண்கள் - 396000
 பெண்கள் - 386000

10வயதுக்கு

மேற்பட்டவர்கள் - 637611 (2004இல்)
 தேசிய இனம் - சிங்களவர். 90.7%,

தமிழர் 0.7%,
 இந்தியத் தமிழர் 0.1%

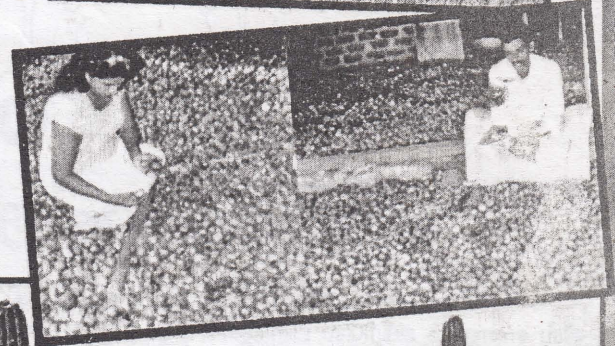
தொழிலாளர் அணி - 362,786 (56.9%),
 முஸ்லிம்கள் 8.3%, ஏனையோர் 0.2%.

தொழிலாளர் அணி பங்கீடு:

விவசாயம் 57.8%,
 கைத்தொழில் 11.99%,
 வறிய மக்கள் 20%
 (2002 மதிப்பீடு)
 சேவைகள் 30.3%,
 வறிய குடியிருப்புகள்
 17.2%.

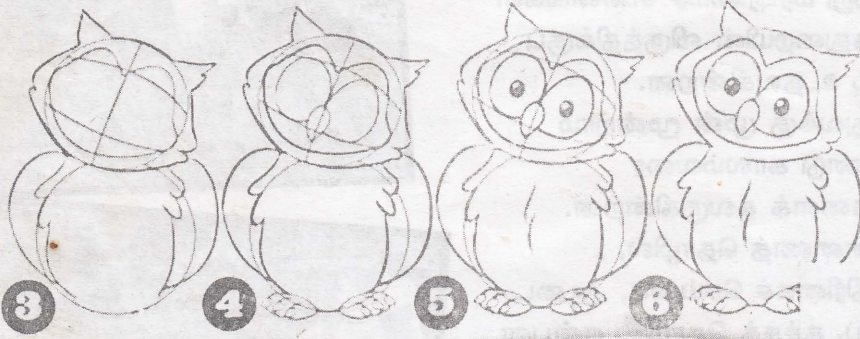
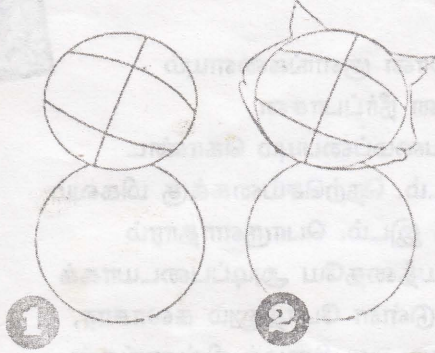
வளங்களும் வாய்ப்புகளும்

ஏராளமான குளங்களையும்
விரிவான நீர்ப்பாசன
வலையமைப்பையும் கொண்ட
மாவட்டம். நெற்செய்கைக்கு மிகவும்
உகந்த இடம். பொருளாதாரம்
விவசாயத்தையே அடிப்படையாகக்
கொண்டுள்ள போதிலும் கலாசார,
வரலாற்று மரபுரிமைச் சின்னங்கள்
சுற்றுாத்துறையின் விருத்திக்குப்
பெரிதும் உதவுகின்றன.
கிறிஸ்துவுக்கு முன் மூன்றாம்
நூற்றாண்டு காலம்வரை
பயணிகளைக் கவருகின்றன.
பாற்பண்ணைத் தொழில்,
மரமுந்திரிகைச் செய்கை, ஆடை
தயாரிப்பு, தச்சுத் தொழில் என்பன
சிறு தொழில் முயற்சிகளாகும்.

வரைந்து படிக்கவோவா?

விபுலானந்த அடிகள்.

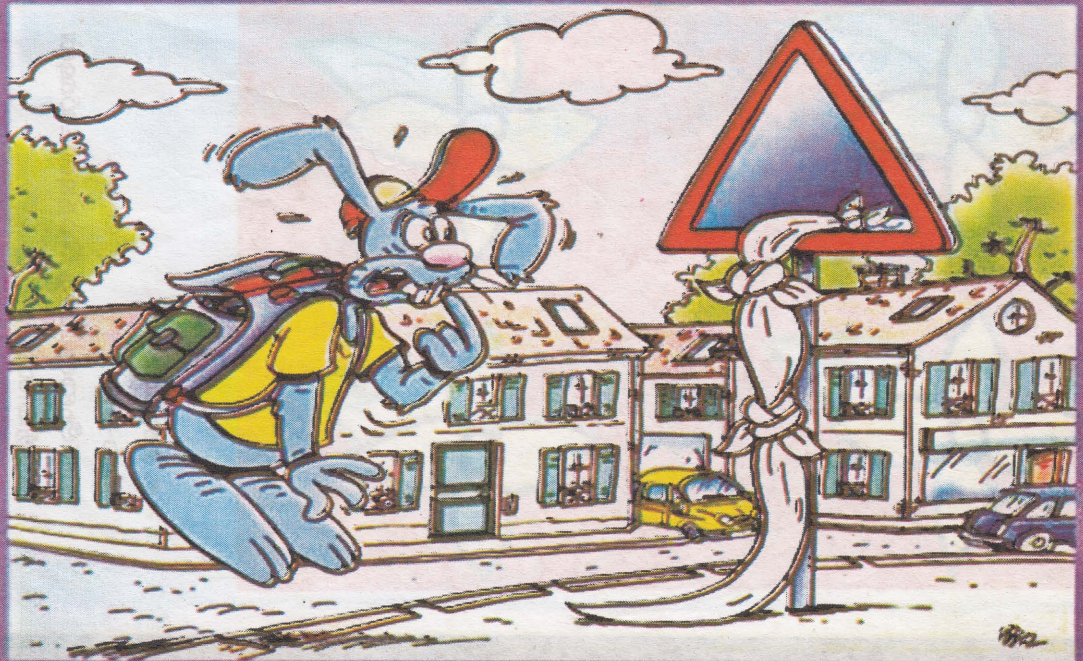
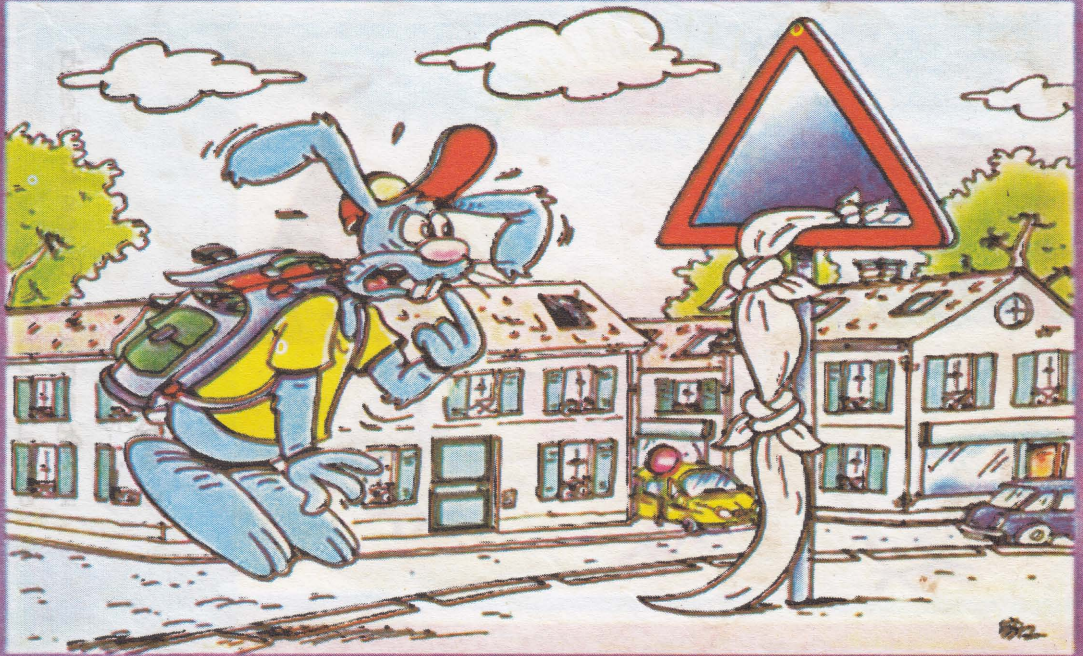
விபுலானந்த அடிகள் கிழக்கு மாகாணத்திலே காரை தீவு என்னும் ஊரிலே பிறந்தார். இவர் தாய் பெயர் கண்ணம்மை யார். தந்தை பெயர் சாமித்தம்பி. இவருக்கு பெற்றோர் இட்ட பெயர் மயிர்வாகனர். அவர் தமிழ், ஆங்கிலம், ஆரியம் ஆகியமொழிகளில் புலமையும் இலத்தீன், மலையாளம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் அறிவும் பெற்றிருந்தார்.

விபுலானந்த அடிகள் மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியிலும், திருகோணமலை ஆங்கிலக்கலாசாலையிலும், மட்டக்களப்பு சிவானந்தா வித்தியாலயத்திலும் தலைமையாசிரியராக கடமையாற்றினார். இவர் எழுதிய நூல்களுள், யாழ்நூல் நாச்சியார் நான் மணிக்கோவை என்பவை சிறந்தவையாகும். அவர் கருமயோகம், ஞான யோகம், விவேகானந்த ஞான தீபம், நம்மவர் நாட்டு ஞான வாழ்க்கை போன்ற நூல்களை மொழிபெயர்ப்புச் செய்தார். இவர் 1922ஆம் ஆண்டு துறவு வாழ்க்கை பூண்டார். 1949ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 19ஆம் திகதி இவ்வுலக வாழ்க்கையை நீத்தார்.

- ஞா. ஆரணி.
யா/மெதடிஸ்த பெண்கள்
உயர்தர பாடசாலை,
பருத்தித்துறை.

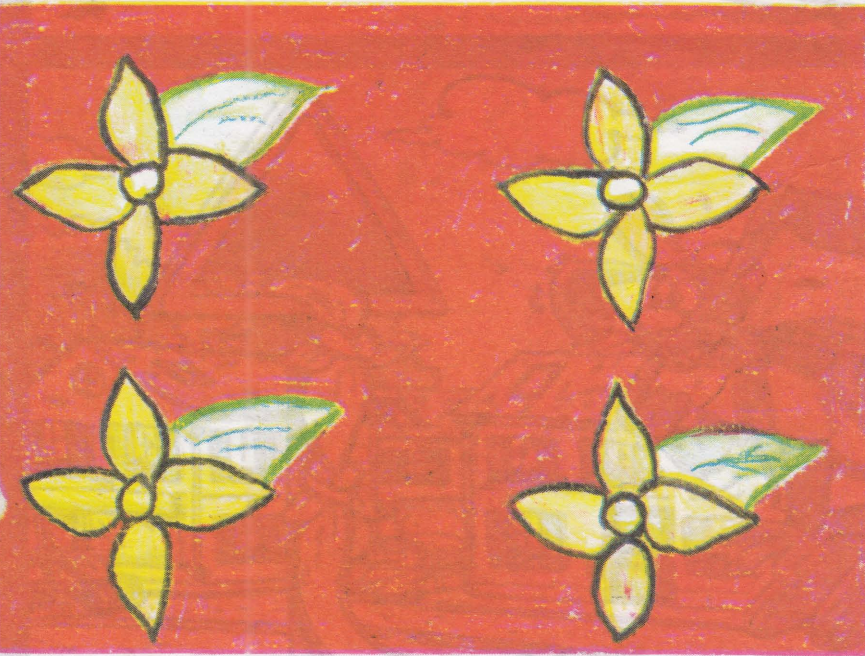
கிரண்டு படங்களுக்கும் இடையிலான 13 வித்தியாசங்களை கண்டுபிடிங்கள்

உங்கள் கைவண்ணத்தைக் காட்டுங்கள்

த. தனுஷ்யன்
தரம்-3
யா/ஆணைப்பந்த் மெதடிஸ்ட் ந்ஷன்
ஸ்த்யலாயம்.

ச. இலங்கா
தரம்-3
யா/ஆணைப்பந்த் மெதடிஸ்ட் ந்ஷன்
ஸ்த்யலாயம்.

உங்கள் கைவண்ணத்தைக் காட்டுங்கள்

வீ. அடிகைன்
தரம்-8
யா/இந்துக்கல்லூர் - யாழ்ப்பவாணம்.

வீ. அபநயன்
தரம்-7
யா/இந்துக்கல்லூர் - யாழ்ப்பவாணம்.

நீங்கள் பல்வேறு அளவுள்ள வண்ணங்கள் கொண்ட பாய்களை செய்து உங்கள் நண்பர்களுக்கு கொடுக்க முடியும்.

உங்களுக்கு தேவையான பொருட்கள்:

1. பழைய துணி துண்டுகள்
2. ஒட்டக்கூடிய பசை

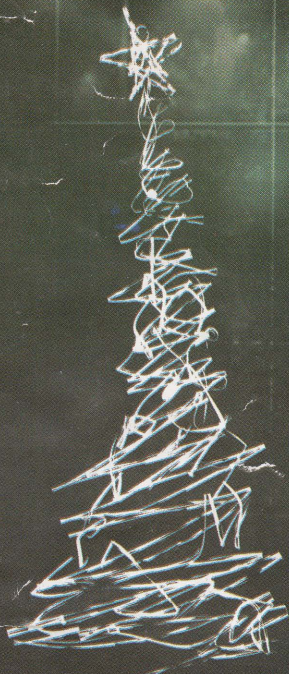
படி 1: மூன்று படிகள் அரை அங்குல அகலம் உள்ள துணிகள்.

படி 2: கீற்றுக்களை ஒன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டு கீறுதியில் ஒரு முடிச்சு இடவும்.

படி 3: படிகளை அரை அல்லது ஒரு மீட்டர் நீளம் கிடைக்கும் வரை பின்னவும்.

படி 4: கீறுதியில் மையத்தில் முடிச்சை வைத்து, முட்டை வடிவில் படத்தில் காட்டியவாறு சுற்றி ஒட்டவும்.

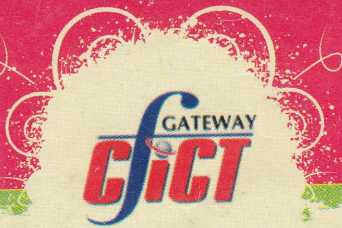
இந்த பாய் பல அலங்கரிப்புகளுக்கு பயன்படுத்தலாம். மேசை விரிப்பாகவும் சுவரில் தொங்கவிடவும் வீட்டில் பயன்படுத்த முடியும்.

லக்ஷ்மி ஓக்ஷைஷன்
Lukshmee Organization
 (வட மாகாண ஏக விநியோகஸ்தர்)
 25, 4th Fl.
 BV VD VA: 021 222 7167

பாதணர் உலகக் பதீந்துவிட்ட பெயர்

Bata

UTHAYAN IT ISLAND GATEWAY CENTRE

**FAST
TRACK**
TRAINING
PROGRAMME

We inspired We GATEWAY

- ICDL
- E - Citizen
- Advance ICDL Packages
- ASAP
- English for Life
- Diploma in Microsoft Office
- Diploma in Destop Publishing
- Diploma in Multimedia Graphic
- Diploma in Accounting Package
- Diploma in Hardware & Networking

CONTACT

- Luxmee Theatre Lane, Nellyyady.
021 226 2395
- 1st Floor, New Market Buildind,
Chavakacheri. 021 227 0323
- 347, Kasthuriyar Road, Jaffna.
021 567 5555 / 021 222 7967

